

Ontdekkingen en waarschuwingen uit de straten van Sion door een wachter van de nacht

In een preek uitgesproken in de Voorzienigheidskapel 22 oktober 1798

door

William Huntington

Jesaja 21:6b. Ga heen, zet een wachter, laat hem aanzeggen wat hij ziet.

Jesaja 21:8b. Op mijn hoede zet ik mij ganse nachten.

Brief aan William Huntington met verzoek om publicatie

Aan de weleerwaarde heer ds. Huntington.

Geliefde heer,

Het verzoek wat wij gaan doen is, hopen wij, onder indrukken van Hem Die heeft laten optekenen toen Hij op de aarde was en bad tot Zijn hemelse Vader, dat Hij dat niet alleen deed voor Zijn discipelen die toen met Hem waren, maar ook voor degenen die daarna door hun woord in Hem geloven zouden. Daarbij zag Hij, en toonde de liefde van Zijn hart, op allen die de Vader Hem gegeven had en die nog in de wereld zouden komen, waarvan geen klauw zal achterblijven totdat de laatste steen zal worden toegebracht tot het gebouw der genade.

We hebben deze avond het Woord gehoord uit uw mond, niet 'als het woord eens mensen, maar als Gods Woord', Die het –daar zijn we goed van overtuigd-, aan u gaf. Omdat we weten dat het niet alleen ons aangaat maar ook de uitverkorenen van God in het algemeen en het geslacht dat na ons opgroeit, willen we het in deze tijd verspreiden en doorgeven aan hen die er belang in hebben als wij er niet meer zijn. Dit zal ons reden geven om onze genadige God te danken voor de neerbuigende goedheid om u zo uitnemend te verlichten, te onderwijzen en te onderrichten, dat u ons te boven gaat, of iemand die we gehoord of gekend hebben, hetzij heden, of in voorgaande tijden.

Met het oog hierop, willen we u vragen om de moeite te doen zo nauwkeurig mogelijk de preek die u deze avond hebt gehouden, op te schrijven en ons vieren toe te staan die te laten drukken en te publiceren. We geloven dat u niet alleen ons daarmee aan u zult verplichten en een dienst zult doen, maar ook duizenden anderen die nu leven en een onbekend aantal van Gods kinderen die nu nog niet geboren zijn.

Gedenkende dat het licht is gezaaid voor de rechtvaardigen, willen wij kosten noch moeiten sparen om anderen iets mee te delen of door te geven van wat God u heeft willen openbaren.

Wij verblijven,
geliefde heer,
uw toegenezen,

V. L.
M. C.
E. T.
O. T.

Maandagavond, 22ste oktober 1798.

Die overwint, die zal bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitdoen uit het boek des levens, en Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen. Openbaring 3:5.

De gemeente van Sardis was zonder twijfel een type of beeld van de Kerk van God in onze dagen. Dat blijkt uit het feit dat de gemeente die vervolgens genoemd wordt, die de naam Filadèlfia draagt, een geopende deur heeft voor de engel der gemeente en niemand kan die sluiten. Dit wijst op die tijd *dat het evangelie verspreid zal worden over de hele wereld, tot de aarde vervuld zal zijn met de kennis en de heerlijkheid des Heeren, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken.*

Als die heerlijke tijd voorbij zal zijn, zal het laatste type van de zeven gemeenten vervuld worden en dat zal duren tot het einde van de wereld. Want wat er wordt gezegd over de kerk van Laodicéa komt helemaal overeen met de geschiedenis van de wijze en de dwaze maagden, Mattheüs 25, als de Bruidegom bij Zijn komst de belijders sluimerend en slapend zal aantreffen. Van hen wordt evenals van die gemeente gezegd dat de zielen der mensen lauw zullen zijn als Hij de deur zal sluiten en alle zorgeloze en levenloze belijders uit Zijn mond zal spuwen, omdat ze niet kunnen blijven in de ingewanden van Zijn barmhartigheid. Daarom zegt Hij tot die laatste van de zeven gemeenten *dat Hij aan de deur staat en klopt. Zo spreekt Hij ook over de laatste dagen; Hij zegent de dienstknecht die Hem onmiddellijk zal opendoen als Hij komt en klopt.* Daarom noemt Hij Zich de 'Amen' als Hij schrijft aan die van Laodicéa, om te tonen dat Hij dan de laatste slag zal geven, om beiden de kerk de wereld te voleinden.

Hieruit blijkt dat deze zeven gemeenten profetische typen waren. Dit schijnt ook de reden te zijn dat de brieven alleen aan de zeven gemeenten in Azië geschreven zijn en niet aan andere gemeenten. Ja, ze werden zelfs niet geschreven aan de gemeente te Jeruzalem, die de Metropolitische Kerk was en de moeder van alle andere gemeenten. Zij was ook in alles de voornaamste, want ze was de moeder van Christus, omdat Christus daar ter wereld kwam en uit haar geboren is naar het vlees. Zij was de eerste die in Hem geloofde en van haar gingen het Woord en de wet uit tot alle volken. Toch wordt ze niet genoemd in deze brieven, hoewel ze ongetwijfeld inbegrepen wordt bij één van deze zinnebeeldige gemeenten. Ja, niet één kerk wordt genoemd in Afrika of Europa, wat duidelijk aantoonde dat deze gemeenten types waren van de gemeenten die later nog in de wereld zouden ontstaan.

Zoals de gemeente van Filadelfia een voorafschaduwing is *van de komende heerlijk Kerkstaat* en de verkondiging van het evangelie in de hele wereld en de gemeente van Laodicéa overeenkomsten vertoont met de dingen die de Heere heeft voorzien voorafgaand aan *Zijn komst ten oordeel*, zo stelt de gemeente van Sardis de kerk in *onze dagen* voor en komt alles wat is gezegd helemaal overeen met de kerk in de huidige situatie.

Als Christus deze gemeente aanspreekt, noemt Hij Zichzelf 'Die de zeven Geesten Gods heeft, en de zeven sterren' Openbaring 3:1. Met de zeven Geesten Gods worden geen engelen bedoeld, want het is moeilijk voorstelbaar dat de engelen samen met God de Vader en de Heere Jezus Christus deze brieven aan de gemeenten zenden, volgens hoofdstuk 1:4,5. Met de zeven Geesten Gods wordt echter de Heilige Geest met al de volheid van Zijn giften en genadegaven bedoeld en met de zeven sterren de zeven dienaars van de zeven gemeenten, die net als de sterren enig licht verspreiden. Dit licht straalt van Christus op hen af. Ze zijn in Christus' hand, dat wil zeggen dat ze zwak zijn en Zijn macht nodig hebben om hen te ondersteunen, te beschermen en te bewaren.

'Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, en gij zijt dood' Openbaring 3:1. De werken die Christus van ons vraagt, zijn de werken des geloofs, de arbeid der liefde en de lijdzaamheid der hoop. Dit wordt in Zijn kracht volbracht door mensen die deel aan Hem hebben, in Hem blijven en Zijn waarheid verkondigen, verdedigen, omhelzen, vasthouden en in haar blijven. Alle werken die hier niet aan voldoen, zijn dode werken, die verricht worden door mensen die dood zijn in zonden en misdaden, onder de vloek van de wet liggen en veroordeeld worden door hun eigen geweten. Het ergste van alles is dat ze verdoemd worden door het evangelie; het is 'een reuk des doods' voor hen, omdat ze slechts huichelaars in Sion zijn.

'Gij hebt de *naam* dat gij *leeft*, en gij zijt dood.' In deze tijd is er niets gewoner dan dat we een arme, flemende huichelaar horen uitroepen: 'O, wat een *levende* dienaar van het evangelie is die jongeman! O, wat een levende gemeente heeft hij! Hoe levendig is die en die jongeman! Deze zijn waarlijk door God levend gemaakt! Als u tegelijk aan 99 van de 100 predikanten of gewone kerkgangers zou vragen wat de *levendmakende* werkingen van de Heilige Geest zijn, wat het Woord des levens uitwerkt als het met kracht komt, wat het betekent om van de dood over te gaan in het leven door het geloof, wat het betekent om bevrijd te worden van de prikkel des doods, van de vrees des doods en van de wet die de bediening des doods is, wat een *levende* hoop is, wat de bekeering ten leven inhoudt, wat het betekent dat ons hart besneden wordt om God met ons ganse hart lief te hebben en wat het inhoudt dat Christus' in ons *leeft*, zullen ze u net zo'n goed verslag veel over deze dingen kunnen geven als de Hottentot; en niet beter.

'Zij hebben de naam dat ze leven, maar ze zijn dood.' *Zij die hun de naam geven dat ze leven, oordelen alleen naar het uiterlijk* en hun oordeel is niet rechtvaardig. Deze schijn dat ze leven wordt niet gewekt door dingen die van God afkomstig zijn, maar door menselijke vindingen, zoals zendingsarbeid. Dit houdt veel snel reizende groepen en onderzoekende partijen spotters, voor lange tijd in leven: *nieuwigheid* schenkt vele duizenden het leven. Zo'n '*kostelijke*' ziel komt en begint zijn eerste preek met 'zie, hier' en zijn vertrek met 'zie daar', maar het Goddelijk leven wordt niet versterkt of beschreven, door één op de vijftig van deze mensen. Als zij met ernst op het leven zouden wijzen, zouden zij, die slechts een naam hebben dat ze leven, niet graag naar hen luisteren. Veel predikanten moeten hun toevlucht nemen tot een orgel om wat valse vreugde te verwekken. Anderen proberen de gemoederen in beweging te brengen met nietszeggende, hoogdravende woorden en veel lawaai. Anderen worden in leven gehouden en blijven voortdurend in beroering door misbruik van maatschappelijk gezag en roemen de verhevenheid van de Jacobijnen, (een revolutionaire groep). Vele duizenden mensen worden gevoed en in leven gehouden door hen die het evangelie zwart maken. Zij betitelen het evangelie spottend als anti-nomianisme en een losbandige leer. Zij beschimpen de kracht der godzaligheid en degenen die haar prediken en zich er in verheugen. Op grond van deze dingen en niet op grond van het werk van de Heilige Geest, krijgen zij de naam dat ze leven.

'Zijt wakende, en versterk het overige, dat sterven zou', Openbaring 3:2. De eerste woorden bevatten een bestraffing vanwege blindheid van geest, vleselijke gerustheid, ijdelheid en onoplettendheid. Dat ze blind moeten zijn, blijkt wel!

Toen *de ure der verzoeking* kwam, verwachtten ze niets minder dan de vernietiging van alle heerschappij, gezag, orde en verschil tussen de mensen. Ook verwachtten ze dat de anarchie zou triomferen. God stuurde deze verzoeking als een wan om het kostelijke van het snode te scheiden en als een strik om de bedriegers en huichelaars in Sion te ontdekken en te vangen. Zij zijn zo wanhopig als ze zien hoe God de inspanningen van ons leger bekroont dat het hun een kwelling is om naar het verslag ervan te luisteren. Zoals de profeet voorspelde, zal dit er uiteindelijk op

uitlopen dat de mens 'zeer toornig zal zijn, dan zal hij vloeken op zijn koning en op zijn God, als hij opwaarts zal zien' Jesaja 8:21.

'Versterk het overige, dat sterven zou.' Dit zijn *de vaten der barmhartigheid* in de oven der beproeving. Zij komen bijna om door gebrek aan het brood en water des levens. Zij hebben niets dan bronnen zonder water, wolken zonder regen en herders die hen niet verstaan. Zij willen dat hun toestand beschreven wordt en dat de vriendelijke nodigheden en bemoedigingen van het evangelie hun bevindelijk verklaard worden. Zij gaan van stad tot stad om dit te vinden, maar het is alles tevergeefs. Er is nauwelijks een grote stad in het land, of u zult er hier en daar een klein gezelschap vinden van mensen die bewust zijn van hun verloren staat en die verkeren in de banden en ellende. Zij hebben niemand die hen voedt en terwijl huichelaars gevoed en verzadigd worden met hun eigen aanmatiging, *schijnen* deze mensen te sterven.

De woorden 'het overige' duiden erop dat een groot aantal mensen afvallig is geworden. Dit is zonder enige twijfel ook waarheid in onze dagen. Mr. Winchester, die een grond heeft gelegd voor de mening *dat er hoop in de hel is*, heeft het geloof van velen te niet gedaan, zowel van hen die op de preekstoel stonden als van hen die in de banken zaten. Mr. Brothers, een dwaas, die ons een grondslag legde voor de mening dat de Zaligmaker nog in het graf ligt, opdat we de Levende zouden zoeken onder de doden, heeft zijn duizenden verslagen. Mr. Tom Paine [een revolutionair die de Rechten van de Mens publiceerde] heeft zijn tienduizenden verslagen. Maar er is niet één op de honderd van die mensen op wie Christus ziet. Het zijn er slechts *'weinigen die sterven zouden'* voor wie Christus zorgt. Dat zijn niet degenen die de naam hebben dat ze leven, terwijl ze dood zijn, want 'God is niet een God der doden, maar der levenden' Matth. 22:32.

Zijn aanklacht: 'Ik heb uw werken niet vol gevonden voor God' Openbaring 3:2. Het volkomen werk van een evangeliédienaar is het werk van een evangelist of het werk van een dienaar des Geestes. Hij die dat doet, moet wedergeboren zijn, delen in de liefde, de gunst en het volbrachte werk van Christus en de zalving met Hem; die Zijn licht verspreidt, die staat in Zijn kracht, die vervuld zijn met Zijn liefde en in Hem het leven, rechtvaardigheid, vrede en rust genieten; en zo de waarheid van Gods Woord, de macht van Zijn hand, de gunst van Zijn Naam, de verborgenheden van Zijn Koninkrijk en de weldaden van het kruis, overal bekend maken. Door deze dingen met klem aan het hart van anderen te leggen, oefent hij invloed op hen uit door de goede hand van God over hem, Die beloofd heeft getuigenis te geven van het woord van Zijn genade en Die geen getuigenis geeft van een andere leer. Dit is een Goddelijk werk en daarom wordt het een *goed werk* genoemd: het brengt zielen tot het geloof in Christus, doet ze Hem liefhebben, God in Geest en waarheid aanbidden en de heerlijkheid van hun zaligheid aan Hem toeschrijven.

Maar de werken waarover hier geklaagd wordt, zijn heel andere werken: de mensen naar de mond praten, wandelen in arglistigheid en bedrieglijk omgaan met het Woord van God. Ze beginnen met de Geest en eindigen in het vlees, ze belijden de waarheid en geven die een plaats aan het begin van hun belijdenisgeschriften, maar ze wijken ervan af en veroordelen zelfs de waarheid; ze zweren trouw aan de koning maar preken tégen hem, ze onderschrijven de Geloofsartikelen van de Staatskerk en daarna beschimpen ze deze artikelen en allen die erin blijven geloven. Dit zijn de werken van de huidige dag.

'Gedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het, en bekeer u' Openbaring 3:3. Hoe de Kerk deze woorden ontvangen heeft en wat zij eerst gehoord heeft, kunnen we zien in de bovengenoemde geloofsartikelen. Ze spreken over predestinatie en verkiezing, verlossing door het bloed van Christus, genade en vrede door Zijn offer en rechtvaardigmaking door het geloof in

Christus' rechtvaardigheid. We kunnen hierover ook lezen in de werken van Luther en Calvijn en in de artikelen van de Kerk. Dit zijn de zaken die wij moeten *horen en bewaren*. Maar kunnen we zeggen, dat hier in onze dagen aan vastgehouden wordt? Nee, verre van dat. De meerderheid van hen die zich christenen noemen, bindt de strijd aan met ieder die preekt over deze zaken en de beleving ervan en met ieder die ze belijdt en in dit geloof volhardt.

De Heere vermaant ons deze dingen te bewaren en "*bekeer u!*" Want de meerderheid van hen die zich christenen noemen, is onbekeerd en weet niet wat de bekering inhoudt. Dat geldt ook voor de meerderheid van de predikanten. Zij denken dat de bekering bestaat in wat natuurlijke smart die voortkomt uit eigenliefde, een besef van schuld en vrees voor de toekomstige straf. Zo bekeerde Judas zich echter toen de *duivel in hem gevaren was*, terwijl de waarachtige bekering volgt nadat de duivel de zondaar verlaten heeft. De ware droefheid wordt niet gewerkt door persen en aansporingen en aandrang met hevige strijd, samen met schuld en toorn en met vrees en verschrikking. Waarachtige bekering vloeit voort uit de vergeving van de zonde door de Geest der liefde. Dit gaat gepaard met de toepassing van het bloed der verzoening aan het hart van de zondaar en met een gelovig aanschouwen van Christus en dat hij deel aan Hem heeft, dat God in Jezus met hem verzoend is en een welbehagen in hem heeft, dat Hij ons verlicht in het zalige aangezicht van Jezus, dat Hij ons aanneemt in de Geliefde en ons in Hem zegent met alle geestelijke zegening in de hemel. Dit is de bekering ten leven en dit is een gave Gods.

Vervolgens roept de Heere op tot waakzaamheid. 'Indien gij dan niet waakt, zo zal Ik over u komen als een dief' Openbaring 3:3. Zonder twijfel wordt dit gezegd tegen de wachters in Sion, van wie het merendeel stekeblind is. Zij houden zich zo ver van het rondgaan van de stad, dat ze er zelfs de weg niet weten, Pred. 10:1,5. Ze staan niet op de muren van Sion, die 'heil' genoemd worden, maar zijn in plaats daarvan dood in zonden en misdaden. Een wachter moet 's nachts uitroepen hoe laat het is, alarm slaan in tijd van gevaar, dieven en verdachte personen oppakken, de beweging en de nadering van indringers gadeslaan en de burgers tijdig waarschuwen zodat ze op hun hoede zijn. Dit is de beschrijving die God geeft van een wachter, maar wie voldoet er aan deze kentekens? De meeste wachters bluffen op ons heldere licht en de heerlijke verkondiging van het evangelie, terwijl ik denk dat we wegzinken in één van de donkerste nachten die ooit gevallen zijn over het evangelische Sion.

Bovendien wordt het evangelie niet overal verkondigd, zelfs niet in ons land. Ik geloof niet dat één op de duizend preken die onder ons gehouden worden de minste gelijkenis vertoont met het evangelie, als het waar is wat Paulus schrijft over het evangelie. Hij zegt ons dat het evangelie 'een kracht Gods tot zaligheid is een iegelijk, die gelooft', Rom. 1:16, dat het een 'bediening der rechtvaardigheid' is, 2 Kor. 3:9 en dat iedere oprechte dienaar van het evangelie een dienaar des Geestes is, 2 Kor. 3:6. Als dit waar is, waar zullen we dan zo'n evangelie en zulke predikanten vinden?

Ook kunnen we niet zeggen dat onze wachters dieven of rovers gearresteerd en in hechtenis gezet hebben. Ze hebben veel eerder hun daden goedgekeurd. Ik ken geen ergere dieven en rovers dan de roomsen, de Arminianen, de Arianen en de Socinianen, want zij beroven God. Maar, veel van onze blinde wachters hebben gewenst dat God Zelf met de Fransen een verbond zou sluiten en met alle andere dievenholen. Toen de duivel onder ons kwam, hebben de meesten van hen niet geblaft, *noch hem met de tong geslagen*. Ze waren als stomme honden die liever naar hem kwispelstaartten dan dat ze iets anders deden.

'Indien gij dan niet waakt, zo zal Ik over u komen *als een dief*'. Een dief komt meestal als de mensen zich het veiligst voelen en als hij het minst verwacht wordt. Ik ben er zeker van dat Christus Zijn

Woord vervulde in deze ure der verzoeking, want Hij *beroorfde* veel wolven van hun schapenvacht en deed hen naakt gaan, opdat anderen hun schaamte zouden zien. Velen van hen hebben hun hart opgeknapt, met bezemen gekeerd en versierd. Christus ontnemt hun dit alles en laat de satan terugkeren naar het huis dat hij verlaten had. Dit bleek uit de geest van revolutie, wraak, bloed en moord die zij uitademden. Hun hart kon een kuil van de basilisk genoemd worden en hun mond het hol van een adder.

Sommigen beroorfde de Heere hun huizen en goederen, hun voorrechten, hun familie en vrienden. Zij raakten zelfs hun vaderland kwijt, want ze werden verdreven naar vreemde landen, omdat ze onwaardig waren om in hun land te blijven. Anderen wierp Hij in de gevangenis en daarmee ontnam Hij hun de gewone vrijheid die slenteraars en gelukzoekers nog hebben. Sommigen nam Hij door de strop uit dit leven weg, omdat ze het leven niet verdienden. Van een groot aantal mensen dat nog onder ons is, is het ene talent dat zij hadden, afgenomen. Velen die enige gezonde leerstellingen en goede opvattingen hadden met betrekking tot het evangelie en die gezonde woorden konden spreken die niet veroordeeld konden worden, werden aan de duivel en aan Mr. Tom Paine overgegeven. Zij dronken de opstandige gedachten, de godslastering en de vleselijke logica van deze man in, zodat ze alleen nog argumenten konden noemen die lijnrecht ingingen tegen de wil en het Woord van God. Zij waren te wijs om zich te laten regeren en besturen door het Woord en de wil van God want hun wijsheid had hen er afkerig van gemaakt.

Aan anderen, die niet zoveel in hun hand hadden, maar die wel veel hoopten te ontvangen, is ook alles ontnomen. Ik bedoel hen die lang de ondergang van alle politieke leiders in Europa voorzgd en verwacht hebben. Zij hebben zichzelf van week tot week Franse vrijheid beloofd, die verkregen is door het zwaard van Frankrijk en de ondergang van hun eigen land. Zij hebben gehoopt op Napoleon Bonaparte en de Ierse Roomsden. Zij hebben hoog opgegeven over de Volksregering en daarmee bedoelden ze niemand anders dan zichzelf. Deze mensen heeft de Heere van hun ingebeelde tronen gestoten en Hij heeft hen alle koninklijke waardigheid die zij meenden te hebben, ontnomen. Hij heeft al hun hoop doen vergaan door de Ierse moordenaars uit de wereld weg te nemen en de Franse vloot naar onze havens te sturen. Ook heeft hij Egypte gegeven tot losgeld in onze plaats, zodat de godslasterlijke Rabsaké naar het land van Cham werd gezonden en niet naar Jeruzalem. [Napoleons overwinning op Egypte].

Zo is onze dierbare Heere gekomen als een Dief, heeft Hij de bedriegers en huichelaars in Sion ontmaskerd en ze opgehangen tot verachting voor alle rechtvaardigen in beide werelden, omdat ze verontreinigd waren door meineden, opstand en bloed.

'En gij zult niet weten, op wat ure Ik over u komen zal' Openbaring 3:3. Dit uur van de komst van de Heere zou diep geheim worden gehouden tot het Hem behaagde het bekend te maken. Het is geheim geweest en verborgen in God. Geen uitlegger heeft dit uur ooit beschreven of de kentekens aangeven. Hieruit blijkt dat we profetieën het best kunnen verstaan als we op hun vervulling zien. Toen de *ure der verzoeking* kwam, voelden we allemaal een grote behoefte om te weten waar ze in de Schrift was voorspeld en waarop deze verzoeking zou uitlopen. Zij die in dit opzicht de meeste wijsheid schenen te hebben, waren het verst van de waarheid verwijderd. *Bijna vijf jaar heb ik hier niet weinig over gepeinsd, tot de Heere mij door middel van stem uit de hemel op mijn bed meedeelde: Dit is de ure der verzoeking.* Ik kende de stem, ik wist Wie deze woorden sprak en het is zeker een uur der verzoeking geweest; met een getuigenis!! De duivel had vele duizenden verleid om kuilen te graven en strikken en vallen te zetten en zo anderen van het leven te beroven. Door de rechtvaardigheid Gods vielen deze mensen net als Haman in hun eigen kuil. Er is geen strik gezet door de duivel en zijn handlangers of een gemeen plan gesmeed op het vasteland, in ons eigen land of aan boord van schepen, of God heeft deze strikken ontdekt en deze plannen doorkruist. Hij heeft degenen die

deze plannen smeedden, hals over kop in hun eigen kuil doen vallen. 'Alzo moeten omkomen al Uw vijanden, o HEERE! Die Hem daarentegen liefhebben, moeten zijn, als wanneer de zon opgaat in haar kracht! En laat ons land stil zijn, veertig jaar. Richt. 5:31.

Deze ure der verzoeking heeft het hart van veel van Gods kinderen geoefend en beproefd. Zo bleek of zij meegesleept zouden worden met de dwaling van de goddelozen, of dat hun eigen standvastigheid hun zou ontvallen en zij de menigte zouden volgen in het kwaad. Ook veel bedriegers op de preekstoel en huichelaars in de banken hebben hen niet weinig beproefd, terwijl ze al verzocht werden door de sluwe, persoonlijke handlangers en lakeien van de duivel, die dagelijks rondgingen met de boeken van Mr. Tom Paine, opstokende pamfletten, Jacobijnse nieuwsbladen en krankzinnige profetieën. Door deze verzoekers en hun verzoeken heeft God Zijn volk beproefd, opdat hun geloof en gehoorzaamheid aan de dag zouden komen, als 'Gods oordelen zullen wederkeren tot gerechtigheid en de oprechten van hart het zullen navolgen' Psalm 94:15.

Sommigen werden niet weinig geschokt in hun vertrouwen en struikelden voor een tijd in hun verbonds-onderhandelingen. God heeft de struikelenden echter geheeld en Hij zal niet toelaten dat mensen met een verbroken en verslagen hart die ootmoedig met Hem wandelen, bedrogen zullen uitkomen. Als zij in moeilijkheden vallen en als zij beproefd en verzocht worden, zal dit geheiligd worden, zodat ze gereinigd en wit gemaakt worden. Zo is het. Want als God de harten van de andere mensen zal blootleggen, zullen zij beter staande kunnen blijven, klaarder schijnen en beter zien. Dan zal duidelijker openbaar komen dat zij Gods kinderen zijn, omdat zij Gods wil, Gods Woord, de beschikkingen van Zijn voorzienigheid en Zijn genade aan hun kant hebben, omdat het gevoelen dat in Christus was, ook in hen is; en omdat God hun gebeden hoort en verhoort, terwijl de profetieën, begeerten, wensen, gebeden, hoop en verwachting van de huichelaar allemaal ter aarde vallen. Zo is het in onze dagen geweest en daarom volgt er:

'Doch gij hebt enige weinige namen ook te Sardis, die hun klederen niet bevlekt hebben, en zij zullen met Mij wandelen in witte klederen, overmits zij het waardig zijn' Openbaring 3:4. Dit wordt met verwondering en verbazing gezegd: er zijn zelfs in onze dagen mensen overgebleven die tot dit getal behoren, hoewel er zo vele duizenden predikanten en gemeenteleden van ons zijn uitgegaan in de ure der verzoeking. Maar, zo is het: *Er zijn nog enkele namen overgebleven*, want "als de leeuw en de beer door de kudde zullen doorgaan, zal de herder een poot of een stukje van een oor redden" Amos 3:12, Engelse vertaling.

Deze uitverkorenen worden 'namen' genoemd, geen personen. Ik denk dat in deze namen een verborgenheid besloten ligt. Deze namen zijn geen symbolische namen voor evangelisten, want de meesten van hen die zich het Evangelische Genootschap noemen, zijn gevallen in de strikken van Mr. Tom Paine of Mr. John Wesley. Deze namen kunnen we beschouwen als de namen die bedriegers, wolven en huichelaars Gods kinderen geven omdat ze standvastig zijn, de waarheid trouw aankleven en uniek zijn in de wereld. Zo werden de eerste heiligen en getrouwe volgelingen van Christus *Nazarenen* genoemd Hand. 24:5. Zo is het ook bekend dat er velen zijn die door sommige mensen betiteld worden als antinomianen, gevaarlijke mensen, mensen met een boze geest, dwepers, enghartige zielen en zelfs 'geestdrijvende schurken', hoewel de duivel zelf en al zijn handlangers hen niet kunnen verleiden, ontkleden of onteren door alle listen die zij gebruiken in de ure der verzoeking; net zo min als de duivel de naam van Paulus kon aantasten, door hem een 'oproerkraaier' en zijn leer 'ketterij' te noemen.

Maar als deze *weinig namen* 'geheilige' namen zijn, wat zeer waarschijnlijk is - ik bedoel namen die God Zijn kinderen geeft - kunnen we makkelijk aangeven wat ze betekenen. God Zelf noemt hen

met deze namen en maakt bekend welke namen afgelegd en welke aangenomen moeten worden. Zo zegt Hij bijvoorbeeld: 'Tot u zal niet meer gezegd worden: *De verlatene*, en tot uw land zal niet meer gezegd worden: *Het verwoeste*. Maar gij zult genoemd worden: *Hefsibah*, Mijn lust is aan haar; en uw land: *Beulah*, het getrouwde; want de HEERE heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden' Jesaja 62:4. De naam die de Joden gewoonlijk gebruikten voor de heidenen, was '*de verlatene*'. Dit deden ze om zich van de heidenen te onderscheiden. Hun land noemden ze gewoonlijk '*het verwoeste*' in tegenstelling tot het heilige land dat God had verkoren om daarin te wonen. Op grond daarvan werd Kanaän met zijn Joodse inwoners '*een vruchtbaar veld*' genoemd en de heidense wereld '*een woestijn*'. God beloofde echter de wereld te veranderen. Dat hield in dat *de woestijn* tot een *vruchtbaar veld* zou worden, en het vruchtbare veld voor een *woud* geacht zou worden' Jesaja 32:15. Dit zou gebeuren als het Koninkrijk van de Joden genomen zou worden en gegeven zou worden aan een volk dat de vrucht daarvan zou voortbrengen. Vanaf die tijd werden de heidenen niet meer '*de verlatene*' genoemd vanwege de uitverkorenen die onder hen waren en hun land werd niet meer '*het verwoeste*' genoemd, omdat God er zou wonen. 'Maar gij zult genoemd worden: Mijn lust is aan haar; en uw land: Het getrouwde; want de HEERE heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden.'

De naam 'Hefzibah', Mijn lust is aan haar, is van toepassing op allen in wie de Heere een behagen heeft. Ons wordt geleerd dat de Heere een *welbehagen* heeft in het gebed van de oprechten en een ander Schriftgedeelte zegt: 'De oprechten hebben U lief Hooglied 1:4. De naam 'Hefzibah' wordt dus in het bijzonder gebruikt voor hen die de Heere liefhebben en Zijn Naam aanroepen. De naam 'Beulah', het getrouwde, is van toepassing op het *land* waarin de oprechten wonen, want de Heere trouwt het hele land vanwege degenen aan wie Hij een behagen heeft, zoals alle kinderen Israëls, *Gods kinderen* genoemd werden, door de nationale aanneming omwille van de weinigen die de Zijnen waren door geloof en wedergeboorte. Ze werden allen *Gods vrouw* genoemd omwille van de weinigen die Hij had ondertrouwd. Hieruit blijkt dat we onder *Hefzibah* degenen moeten verstaan die oprecht zijn, die God liefhebben en tot Hem bidden en onder *Beulah* het land waar de Kerk die Hij heeft ondertrouwd, woont. De duivel en zij die met hem samenspanden hebben hard gewerkt om *dit Sion* te bezoedelen en *ons land* tot een slagveld te maken. Maar wij zijn gebleven wie we zijn en zij die hebben gewacht op ons struikelen en ondergang, zijn geworden tot een zeer bittere gal en een samenknoping der ongerechtigheid, want God is verschenen tot onze heerlijkheid en tot hun schande.

Een andere naam die het Sion uit de heidenen krijgt, is deze: 'En de gesnedene zegge niet: Ziet, ik ben een dorre boom. Want also zegt de HEERE van de gesnedenen, die Mijn sabbatten houden, en verkiezen hetgeen waartoe Ik lust heb, en vasthouden aan Mijn verbond; Ik zal hen ook in Mijn huis en binnen Mijn muren een plaats en een naam geven, beter dan der zonen en dan der dochteren; een eeuwige naam zal Ik een ieder van hen geven, die niet uitgeroeid zal worden' Jesaja 56:3-5. In Openbaring 3:12 staat dat deze naam die hen gegeven wordt en die beter is dan de naam van zonen en van dochters *op hen geschreven staat*. Het geloof is een wet die geschreven wordt in het verstand en door het geloof weten we dat we kinderen Gods zijn. Nu, dit is *de naam van onze aanneming* of de naam 'kind van God'. Deze heeft veel meer waarde dan de naam die een vader geeft aan zijn zonen en dochters. Het is ook een eeuwige naam, die niet afgesneden zal worden, want Christus zal al Zijn kinderen tot heerlijkheid brengen. Daarom zal deze naam zelfs in de hemel erkend worden. Deze naam kan ook niet uitgedelgd worden, omdat de belofte vast is voor al het zaad. Dit zaad zal niet met een shilling weggestuurd worden en niets zal de ontvangst van de erfenis verhinderen, want Christus' troon zal in eeuwigheid zijn en Zijn zaad zal voor Hem zijn als de zon'.

De andere namen die ze krijgen, luiden als volgt: 'Deze zal zeggen: Ik ben des HEEREN; en die zal zich noemen met de naam van Jakob; en gene zal met zijn hand schrijven: Ik ben des HEEREN, en zich toenoemen met de naam van Israël' Jesaja 44:5. Die zeggen zal *dat hij des Heeren is*, is iemand aan wie de verzoening is toegepast. Hij zegt: 'Ik ben niet de mijne, ik ben duur gekocht.' Hij die zichzelf zal noemen met de naam van Jakob, is iemand die is weggelopen met het eerstgeboorterecht of iemand die wedergeboren is en de *zegen* van het eeuwige leven in zijn hart gevoelt. En wordt zo iemand niet terecht Jakob genoemd? Hij die zich toenoemt met de naam van Israël moet iemand zijn die heeft *overmocht* aan de troon der genade en een antwoord heeft gekregen op zijn gebeden. Want deze naam kan aan niemand anders gegeven worden.

Een andere naam die aan Gods kinderen gegeven wordt en die een *nieuwe naam* is die we alleen in het Nieuwe Testament vinden, is die van 'Christen'. Dit is een zeer heilige naam. Ze is afkomstig van de Naam Christus en betekent '*gezalfd*'. Zij behoort aan niemand toe dan aan hen die de olie van de Heilige ontvangen hebben. Paulus zegt: 'Maar Die ons met u bevestigt in Christus, en Die ons gezalfd heeft is God, Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven' 2 Kor. 1:21-22. 'Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe' Rom. 8:9 en hij kan geen oprechte christen zijn, omdat hij geen deel aan Christus heeft.

Nu, onze dierbare Heere wilde ons niet te zeer ontmoedigen en in de diepte doen wegzinken; ook wil Hij geen smart tot onze smart toevoegen. Daarom zegt Hij dat er zelfs onder ons nog *weinigen zijn die deze namen dragen* en op wie deze namen van toepassing zijn. Ik weet zeker dat 'zo niet de HEERE der heirscharen ons nog een weinig overblijfsel had gelaten, als Sodom zouden wij geworden zijn; wij zouden Gomorra gelijk zijn geworden' Jesaja 1:9. Deze mensen zijn derhalve het zout der aarde.

Deze weinige namen 'hebben hun klederen niet bevlekt'. Deze klederen kunnen niet wijzen op Christus' gerechtigheid, die wordt aangeduid als 'het bruiloftskleed', 'het gewaad des lofs' en 'de klederen des heils'. Het wordt *een bruiloftskleed* genoemd, omdat Christus ons in deze gerechtigheid aanneemt, zodra de Vader ze ons heeft toegerekend. Het wordt *een gewaad des lofs* genoemd, omdat we God niet kunnen zegenen en prijzen met vrolijk zingende lippen totdat Hij ons door het geloof in dit gewaad heeft gekleed. Het wordt *een kleed des heils* genoemd, omdat hij die dit kleed draagt, nooit vervloekt of veroordeeld zal worden. Het is God Die rechtvaardig maakt, wie is het die verdoemd? Het is een waarheid dat God hen ook verheerlijkt, die Hij rechtvaardigt.

Het kan ook niet zijn dat dit kleed *een kleed van ootmoed* is, want als iemand dat kleed werkelijk draagt, heeft hij een geweten dat te gevoelig is en een hart dat te teer is om in de begeerlijkheden te wandelen. Ik geef toe dat ik enigszins in het duister verkeer als het gaat over deze klederen, maar als ik u alles vertel wat ik weet, wat kunt u dan nog meer verwachten?

Job zegt: 'Ik bekleedde mij met gerechtigheid, en zij bekleedde mij; mijn oordeel was als een mantel en vorstelijke hoed' Job 29:14. De goede man spreekt hier niet over de gerechtigheid van de Verlosser, want die kunnen wij zelf niet aandoen. Neen, en we kunnen haar ook niet afleggen, wanneer ze ons is omgehangen. Het is God werk om ons die gerechtigheid aan te trekken. Sion zegt: 'De Heere heeft mij bekleed met de klederen des heils, de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan' Jesaja 61:10. Job spreekt hier over zichzelf als overheidspersoon en over zijn trouw en oprechtheid in dit ambt. Daarom moet hij hier bedoelen, de rechtvaardigheid in het maatschappelijke leven, billijkheid of gerechtigheid tussen man en man, zodat hij zich kon vrijpleiten voor de rechtbank van zijn geweten, zoals hij zelf belijdt. 'Mijn hart zal mij niet bestraffen, zolang ik leef' Job 27:6, Engelse vertaling. In het Oude Testament wordt dit aangeduid als wandelen met God in vrede en rechtmatigheid Mal. 2:6 en in het Nieuwe Testament *altijd een onergerlijk geweten te*

hebben Hand. 24:16. 'Zalig is hij die niet het oordeel over zich brengt door de dingen die hij toelaat', Rom. 14:22b, Engelse vertaling. Dit was Jobs kled en hij heeft het niet bevekt. We lezen echter van sommigen die het bevekt hebben en daarom moest het weer gewassen worden.

Job zegt ons dat zijn oordeel was 'als een mantel en vorstelijke hoed', een diadeem, engelse vertaling. Dit zo zijnde hij gevrijwaard van fouten of verderfelijke ketterijen, zowel in het gerechtshof als in het hof van zijn geweten. We lezen dat we valse leringen en verdorven opvattingen tegenkomen bij mensen uit een wereldlijk en een kerkelijk ambt, wiens verstand en geweten, beide bevekt zijn. Deze klederen moeten echter rein gehouden worden.

We lezen ook over wolven in schaapsklederen. Hiermee worden huichelaars bedoeld en een huichelaar is een zondaar zonder genade in het kled van een heilige. Nu, als een wolf zich in schaapsklederen kan kleden om de schapen te bedriegen, moet een echt schaap een *huid hebben die echt bij hem hoort*. Ik bedoel daarmee zijn belijdenis, zijn leven, zijn handel en wandel in deze wereld na zijn bekering, nadat hij is zalig gemaakt door het bad der wedergeboorte en de vernieuwing van de Heilige Geest. Daarom lezen we over *de tanden van een kudde schapen* waarvan ik denk dat hiermee de predikanten en hun helpers bedoeld worden 'die geschoren zijn, die uit de wasstede opkomen; die al tezamen tweelingen voortbrengen, en geen onder hen is jongeloos' Hooglied 4:2.

Wederom, wij worden vermaand *om de Heere Jezus Christus aan te doen* en in Hem te wandelen. Een gemeente die zo versierd is, is inderdaad als een vrouw die bekleed is met de zon en de maan onder haar voeten heeft. Er zijn echter niet weinig mensen die slechts doen alsof ze Hem aantrekken, zoals Alexander en anderen, en die Zijn Naam later zeer onteren. Dit wordt aangeduid als het ontheiligen van Zijn heilige Naam onder de heidenen. Het werpt een blaam op Zijn zaak en zo kruisigen zij Hem opnieuw en maken Hem openlijk te schande. Dat is inderdaad 'ontheiligen van Zijn heilige Naam'.

Nog eens, onze lichamen zijn *als een kled voor onze ziel*, zoals de menselijke natuur van onze Heere, *waarin al de volheid van Zijn Godheid woont*, aangeduid wordt als 'een gewaad, met bloed besprengd', Jesaja 63:2,3. En we lezen van het hemels gezelschap dat ze komen uit de grote verdrukking en hun klederen gewassen hebben en ze wit gemaakt hebben in het bloed van het Lam. Deze klederen zijn hun *lichamen* die net als hun ziel door het bloed van Christus gereinigd waren. Daarom lezen we dat *het lichaam* verlost zal worden, dat het vrijgekocht zal worden van het graf en verlost zal worden van de dood. Als dit is gebeurd, zullen onze lichamen gewassen, ja, veranderd worden. Hij zal onze verderfelijke lichamen veranderen en ze gelijk maken aan Zijn heerlijk lichaam, opdat we Hem gelijk zouden zijn en Hem zouden zien zoals Hij is. Daarom, die zichzelf onbesmet bewaart van de wereld, houdt zijn kled, zijn lichaam, ook onbevekt. In Openbaring lezen we over sommigen die met vrouwen niet bevekt zijn. Dat betekent dat ze niet bevekt zijn met de leer van Jezabel, de hoer, dat is de Roomse kerk. Ze zijn ook niet bevekt met de vuile praktijken van de hoer van Babylon, de stad Rome, die vol is van geestelijke hoerij en alle andere onreinheid. Rome heeft ook duizenden verontreinigd met de leringen van de duivel, de verleidingen van het vlees en het ophemelen van de vuile lompen van haar opgeblazen eigengerechtigheid.

Nu, *als er enige weinige namen zijn en zulke onbevekten*, in zo'n tijd als deze, moeten het 'tekenen en wonderen zijn van de Heere der heirscharen Die op de berg Sion woont'; die door het bloed van Christus gereinigd zijn van alle zonden. En God zal de Zijnen bewaren van de paden des verderfs.

Toch zijn er zonden die een smet zullen achterlaten op het karakter van de allerheiligsten zolang de wereld staat, zelfs al zijn zij volmaakt in hun Verbondshoofd en in Hem zonder vlek voor de troon verschijnen. Tot deze zonden behoort overspel met de vrouw van zijn naaste. 'Plaag en schande zal hij vinden, en zijn smaad zal niet uitgewist worden' Spr. 6:33. Dit zien we in David.

Iedere atheïst en deïst zal het nog naar hem toesmijten, hoewel hij in de hemel is. Ze spreken echter nooit over zijn berouw of over het lijden dat hij moest dragen vanwege de zonde, want hun maag is zo ziek dat ze niets dat in Gods kinderen gevonden wordt, kunnen opeten, dan hun zonde. Geloofd zij God onze Zaligmaker voor eeuwig, dat Hij in zulke dagen van afval, ketterij en huichelarij als we nu beleven, nog enkele van zulke namen in zulke klederen. heeft overgelaten, dat Hij hen nog bewaart en dat Hij hen zo maakt en bemoedigt met hetgeen volgt:

'En zij zullen met Mij wandelen in witte klederen, overmits zij het waardig zijn' Openbaring 3:4. Onze Heere geeft ons hier te verstaan dat de zonde scheiding maakt tussen Hem en de ziel, ja, dat de zonde Gods aangezicht voor de zondaar verbergt. Hij zal zijn gebeden niet horen, want hij is door zijn zondige werken ver van God. Het geweten moet van de zonde gereinigd worden, voor we nabij gebracht kunnen worden door het bloed van Christus. Verzoenende liefde brengt ons bij Hem en verenigt ons met Hem en de ziel die Hem vreest met kinderlijke liefde en Hem aankleeft, wandelt met Hem. Zij zullen met Mij wandelen. 'Levi wandelde met Mij in vrede en rechtmatigheid', zegt de Heere. Dat wil zeggen dat de Heere hem het verbond des levens en des vredes gaf en openbaarde en hij behield de vrede die God hem gaf en had een goed geweten voor Hem en tot Hem.

Micha zegt: "En wandelt ootmoedig met uw God". Dit toont dat hoogmoed scheiding maakt tussen ons en God. Maar de arme zondaar die de verdorvenheid van zijn hart kent en weet hoe hij schuldig staat vanwege onverdiende en onverwachte genade, ziet genoeg van zichzelf in het licht des Heeren om zichzelf in het stof voor Hem te vernederen, zelfs als God hem in zijn oprechtheid staande houdt. Het was de aanwezigheid van de Heere die Daniëls sierlijkheid veranderde in verderving, zodat hij geen kracht behield, Dan. 10:8. *Wandelen met de Heere* is geloof oefenen in Hem en op Hem vertrouwen. Het is wandelen in Zijn gunst en in het licht van Zijn aangezicht. Het is op Hem hopen en al het nodige van Hem verwachten. Het is geduld oefenen voor Hem, Hem rekenschap verschuldigd zijn en dagelijks verantwoording aan Hem afleggen. Het is wandelen in Zijn vreze, alsof we in Zijn onmiddellijke nabijheid verkeren, terwijl Hij Zijn ogen over ons doet gaan en nauw toezicht houdt. Het is wandelen als degenen die deel hebben aan Zijn bloed en gerechtigheid en vertrouwen dat Zijn wijsheid onze weg recht zal maken om onze voetstappen te richten in voortdurende afhankelijkheid van Zijn kracht en hulp.

'En zij zullen met Mij wandelen in witte klederen, overmits zij het waardig zijn' Openbaring 3:4. In mijn tekst gaat het over wit en *witte klederen*, daarom zal ik daar in het vervolg over spreken. Wat me echter het meest verlegen maakt, is wat er bedoeld wordt met de zin 'overmits zij het waardig zijn'. Ik zag nooit enige waardigheid in mijzelf voor ik werd geroepen en heb die ook niet bij mezelf gevonden na mijn roeping. Ook heb ik nooit enige waarde of waardigheid gezien in iemand anders. Nee, zelfs niet in hen die zeggen dat ze volmaakt zijn naar het vlees, dat ze werkelijk kunnen leven zonder zonde en zonder te zondigen. Ik geloof dat deze mensen de onwaardigste van de mensen zijn: ze hebben zich overgegeven om te liegen of om huichelachtige leugens te spreken, nadat ze hun geweten met een brandijzer hebben toegeschroeid. 'Indien wij zeggen dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij ons zelve, en de waarheid is in ons niet' 1 Joh. 1:8. Johannes erkent dat hij een man zou zijn, door de duivel bedrogen, als zulke woorden uit zijn mond zouden komen en dat er geen waarheid, maar enkel leugen in hem gevonden zou worden.

Dus, deze waardigheid hebben ze op grond van genade. Alle genade is van de Heere en dat geldt ook voor iedere goede en volmaakte gift. De bereidheid van het hart en de vrucht der lippen zijn Zijn Eigen werk. Dat geldt ook voor het nut en de vruchtbaarheid van onze medemensen in de wereld, want Hij werkt in ons het willen en het werken. Ons vlees en het kwaad dat in ons woont,

werken voortdurend tegen het willen en het werken. Ik lees dat sommigen 'waardig zullen geacht zijn die eeuw te verwerven en de opstanding uit de doden' Luk. 20:35. Op grond waarvan zij daartoe waardig geacht zijn, kan ik niet zeggen, tenzij de Heere Zijn Eigen gerechtigheid prijst waarmee Hij hen heeft omhangen en het werk van de Heilige Geest in hen waardig schat. Want de mantel van Zijn gerechtigheid is van onschatbare waarde en ook het werk van de Geest in hen. Het eerste stelt Gods kind voor als geheel schoon en liefelijk uitwendig en het laatste als geheel verheerlijkt inwendig. Nu kom ik tot de woorden van mijne tekst.

'Die overwint, die zal bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitdoen uit het boek des levens, en Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen' Openbaring 3:5.

'Die overwint'. Deze overwinnaar moet dus een oprechte *Israëliet* zijn, iemand die de beschuldigingen van de wet, de satan en het geweten heeft overwonnen, die zijn eigen schuld, schande, vrees en de beschaamdheid van zijn aangezicht heeft overwonnen door het gebed aan de troon der genade. Het is iemand die dag en nacht geroepen heeft of hij de overwinning over deze dingen mocht behalen en ervan bevrijd mocht worden. Want als hij God in deze zaken nooit zou hebben *overmocht*, zouden deze dingen hem te sterk worden en de overhand over hem krijgen. Maar het Koninkrijk van God, of het rijk der genade, of de zeer overvloedige liefde en de macht van God die ons zijn beloofd om de zonde te overwinnen en te onderwerpen, worden geweld aangedaan en de geweldenaars, -die zeer bedroefd zijn en roepen zonder ophouden, die niet kunnen rusten en de strijd niet zullen opgeven-, nemen het koninkrijk met geweld, ondanks al de bolwerken en al het geschut dat de duivel gebruikt om ons bij de belegering te hinderen. Deze bedrieglijke werkers en schutters, die Paulus onderzocht en aan de duivel overgaf, werden ontdekt in dit gedeelte van Paulus' onderzoek: 'En ik zal dan verstaan, niet de woorden dergenen die opgeblazen zijn, maar de *kracht*' 1 Kor. 4:19. Dat wil zeggen: hij zou zien welke kracht ze van God gekregen hadden en welke kracht God in hen had geopenbaard en welke kracht door anderen aan hen gegeven was. Deze toetssteen legde Jeremia ook aan bij het legioen valse profeten in zijn dagen. Jeremia verklaarde dat Israël gevankelijk zou worden weggevoerd naar Babel en dat alle vaten van de tempel, waarvan sommigen al waren weggenomen, zouden volgen. De handlangers van de satan profeteerden dat het volk in twee volle jaren bevrijd zou worden en dat alle vaten die weggenomen waren, dan teruggegeven zouden worden. Jeremia vraagt hen om te bewijzen dat ze profeten zijn door te tonen wat hun woord bij God vermag. 'Maar zo zij profeten zijn, en zo des HEEREN woord bij hen is, laat hen nu bij de HEERE der heirscharen voorbidden, opdat de vaten die in het huis des HEEREN, en in het huis des konings van Juda, en te Jeruzalem zijn overgebleven, niet naar Babel komen' Jer. 27:18. De profeet kon hen er niet toe brengen om dit te doen. Ze waren meer bedreven het voorspellen dan in het smeken. Bovendien had de satan al eerder verlies geleden door dit soort onderzoek. Elia had al eerder 400 profeten in deze hinderlaag gevangen op de berg Karmel.

Die overwinnaar moet een gelovige zijn, want 'wie is het die de wereld *overwint*, dan die gelooft, dat Jezus is de Zoon van God?' 1 Joh. 5:5. Er is slechts één oorlog die in de strikte zin van het woord een *heilige oorlog* genoemd kan worden. En er is slechts één echte geestelijke strijd en dat is de strijd des geloofs. Geen ongelovige kan in deze strijd de overwinning behalen, als hij eraan deel zou nemen, want hij kan slechts in de lucht slaan. 'Strijd de goede strijd des geloofs, grijp naar het eeuwige leven' 1 Tim. 6:12. Maar hoe kan iemand deelnemen aan de strijd tegen de tegenstanders des geloofs als hij zelf geen geloof heeft, dat tegengestaan kan worden? En hoe kan iemand strijden

om het eeuwige leven des hemels, aan te grijpen, als hij het leven der genade in zijn hart mist en het leven der heerlijkheid niet in hope bezit? De arme, levend gemaakte ziel die werkt onder de toorn van God en in de banden verkeert en die gelooft in het recht van God, voert een zware strijd om Christus aan te grijpen door het geloof. Als dat is gebeurd, levert hij voortdurend strijd om het leven der heerlijkheid in de hemel aan te grijpen. Paulus zegt: 'Ik loop dan alzo, niet als op het onzekere; ik kamp alzo, niet als de lucht slaande' 1 Kor. 9:26. Deze strijd eindigt op hetzelfde moment als ons leven, want tot de dood tussenbeide komt, zal deze strijd niet ophouden. Op het sterfbed wordt de overwinning behaald: 'Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden. Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid' 2 Tim. 4:7-8.

Bovendien grijpt het geloof de *ware rijkdommen* aan. Het geloof is een vaste grond der dingen die men hoopt en een bewijs der zaken die men niet ziet. Zo heeft het van tevoren de overwinning al behaald, is het zeker van de buit en weet het altijd zeker dat het in de buit zal delen, omdat het de overwinning aangrijpt die Christus al voor ons heeft behaald. 'Hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen' Joh. 16:33.

Maar nog eens, het geloof werkt altijd door de liefde, want de liefde is de banier waaronder ze strijdt en de liefde is met de Partij en aan de kant waarvoor het geloof strijdt. Het is de liefde van de grote Soeverein, die ons dringt om voort te gaan in deze wonderlijke oorlog en die iedere goede soldaat zal dringen om de vermoedenissen van de strijd te dragen en zonder twijfel zullen wij 'meer dan overwinnaars zijn, door Hem Die ons liefgehad heeft' Rom. 8:37.

Nog eens, zij zullen de *satan en de antichrist* alleen kunnen overwinnen 'door het bloed des Lams, en door het woord hunner getuigenis' Openbaring 12:11 en door de liefde die sterker is dan de dood, Hoogl. 8:6. Vergeving, leven, vrede, rechtvaardiging van de komende straf en verlossing van toorn, van de wereld, van al het kwaad in de wereld, van de dood en van het graf, is alleen door het bloed van het Lam. Al deze dingen moedigen hen zeer aan om te strijden. Bovendien krijgen we door het bloed des Lams een goed geweten en een goede gezondheid en worden we schoon van aanzien. Als we schuld op ons zouden laden door enigszins te wijken en uit zwakheid terug te trekken, zal het bloed van het Lam dit alles afwassen, zodat we niet hoeven te strijden onder een last van schuld en de vrees voor het oordeel, die bij tijden de dapperste mensen zwak van hart zal maken.

Nog eens. 'Het rantsoen van ieders ziel is zijn rijkdom' Spr. 13:8. En wie zal niet strijden voor al zijn goederen? Bovendien weet iedere gelovige dat hij, als hij Christus de rug toekeert en buigt voor de duivel en de zonde, neerligt tussen twee pakken, namelijk ellende in dit leven en wanhoop in het toekomstige, want hij zal deze wereld en de toekomstige, allebei verliezen. Ook zal het bloed van het Lam hem iedere dag de kracht geven die hij nodig heeft en het zal hem de nabijheid van de Heere Zelf schenken. De gelovige is niet het eigendom van zichzelf, maar hij is des Heeren en de Kapitein zal Zijn Eigen mensen niet verliezen.

Het woord van hun getuigenis is een grote bemoediging om te strijden. De waarheid maakt ons vrij en is een schild en beukelaar. Het getuigenis van de waarheid in het hart is de kracht des Geestes, Die de waarheid toepast en Die daardoor getuigenis geeft van onze verkiezing, rechtvaardigmaking en aanneming. Als we God meer beminnen dan dit ellendig leven, maakt dat ons werkelijk méér dan overwinnaars. Dit deed het gezicht van Stefanus blinken toen de stenen om zijn hoofd vlogen.

Er is een strijd tussen het vlees en de geest of tussen de wet in de leden en de wet in het gemoed, of tussen de inwonende verdorvenheid en de genade van God. Alle vleselijke volmaaktheid op aarde zal nooit kunnen zorgen voor vrede tussen deze twee verschillende volken en tegenover elkaar staande partijen in het hart van de gelovigen. God heeft in Eden een oorlog uitgeroepen

tussen de slang en de vrouw, tussen de adderengebroidsels die verenigd zijn met de oude slang en tussen Christus met het verkoren zaad in Hem. God Zelf heeft vijandschap gezet tussen deze twee zaden. Hij heeft ook nooit iemand aangewezen als Middelaar of bekleed met dit ambt om *deze* kloof te overbruggen. Christus kwam niet met zo'n opdracht. 'Ik ben niet gekomen om vrede op de aarde te brengen, maar verdeeldheid. Ja, Ik ben gekomen om het zwaard en het vuur te zenden onder deze partijen en wat zal Ik doen als het alreeds ontstoken is?' Wie het op zich neemt om deze vijandschap te doen ophouden en de ergernis van het kruis weg te nemen, is door dezelfde god in zijn ambt bevestigd als de Paus. We mogen van zo iemand zeggen wat de Heilige Geest zegt van de Paus, namelijk dat de draak hem zijn troon, zijn macht en grote kracht gegeven heeft. Christus heeft ons uit de wereld gekozen en zegt ons dat de wereld ons zal haten. Ja, wij zullen door alle mensen gehaat worden om Zijns Naams wil. Zij die proberen de grenzen weg te nemen die God heeft getrokken tussen de woestijn en het vruchtbare veld, zijn in de godsdienst als een amfibie onder de redeloze dieren: soms verkeert hij in het water onder de vissen en soms op het land onder de dieren. Deze worden door beide groepen gemeden en zijn geen geschikte metgezellen voor één van beide. Zo is het ook met de huichelaar: in de *wereld* wordt hij niet gewaardeerd, omdat hij een heilige tong nabootst en in de *Kerk* wordt hij gehaat, daar hij niet in de gunst valt. Niemand bewondert hem dan degenen die half Joods en half Asdodisch spreken.

Wat Sardis ons als type en beeld te zeggen heeft, heeft ongetwijfeld betrekking op *het uur der verzoeking* waardoor de Kerk is beproefd en het ziet op iets in de toekomst, waardoor zij nog beproefd zal worden. Ieder van de zeven gemeenten en degenen die zij typeren, hebben hun eigen bijzondere beproevingen. We moeten deze beproevingen niet verstaan als de bijzondere verzoeken van iedere gelovige. Maar dit zijn verzoeken waardoor de hele Kerk geoefend wordt en allen die belijden tot de Kerk te behoren, want Christus spreekt tot het hele lichaam, zowel tot hen die een naam hebben dat ze leven als tot de weinige namen die hun klederen niet bevlekt hebben. Dus, in dit uur der verzoeking worden allen op de proef gesteld. Het wordt een verzoeking genoemd, omdat in ons oog alles anders scheen dan de gewone wegen van de Voorzienigheid. Het is tot troost van het geloof dat Christus de Koning is van alle volken en de Koning van Sion. Als we echter zien dat de duivel op ons losgelaten wordt en Frankrijk, de gemeenste van alle volken, en de samenzweerders die onder ons zijn, zich tegen ons keren, zullen onze harten bewogen worden als de bomen van het woud en als het huis van David en de inwoners van Jeruzalem toen men hen 'boodschapte, zeggende: De Syriërs rusten op Efraim' Jesaja 7:2.

Er was sprake van de voorbereiding en de dreiging van een hels verdrag in het buitenland en een zeer verderfelijke partij in ons eigen land. Het kostte ons dus werk genoeg om te zorgen dat ons hart niet vreesde en week werd 'vanwege die twee staarten dezer rokende vuurbranden' Jesaja 7:4. Het leek alsof de Heere der heirscharen niet langer regeerde en ons overgegeven had in de handen van een boze koning en een wrede heer: de duivel en het verdrag. We weten dat door Christus de koningen heersen en de vorsten gerechtigheid stellen. Toen we echter zagen dat de ene troon viel en dat een ander vrij kwam en we niets anders hoorden van de profeten van Baäl dan dat alle andere tronen onmiddellijk te gronde gericht zouden worden, hadden we wel reden om ons te verbazen. Als de olijfboom ons aan ons lot overlaat en de wijnstok niet mag regeren, zal de braambos heersen. Niet weinigen in ons land en daarbuiten hebben hun vertrouwen gesteld op de schaduw van die stekelbos totdat 'er een vuur uit de doornbos ging, en de cederen van de Libanon verteerde' Richt. 9:15.

Toen Christus met Zijn ambten werd bekleed, wordt ervan gezegd: dat God de fundamenten van de aarde legde, en dat Hij de hemelen zou planten, Jes. 51:16 Engelse vertaling. Toen we echter

zagen dat de fundamenten van de aarde van hun plaats geraakt waren en de donkere plaatsen van de aarde vol woningen van geweld waren, Psalm 74:20, twijfelden we aan het werk van Gods handen en het Woord van Zijn genade. Want wat zal de rechtvaardigen geschieden als de fundamenten verwoest worden? Engelse vertaling, Psalm 11:3. Door de blijkbaar afkeuring van de hemel en de vreselijke, vurige woede van de mensen, scheen God Zich te wenden tot onze ondergang. In Zijn voorziening bestel sprak God echter in gunst tot ons: 'Keert weder, gij mensenkinderen!' Toen keerde het oordeel, dat gunstig scheen te zijn voor de goddelozen, weder tot gerechtigheid en de oprechten van hart verheugden zich in het zien en navolgen daarvan Ps. 94:15.

Maar wat deze verzoeking nog ingewikkelder maakte, is dat er plotseling zeer veel onkruid opkwam. We werden plotseling overspoeld met een zwerm profeten. Velen die nooit een kiertje licht hadden gekregen in de Goddelijke openbaring, zagen nu wonderen in de schoot van de Voorzienigheid, maar hun profeteren deed geen goed aan de rust van het land. Want God was slechts weinig vertoord, maar deze mensen hebben het onheil groter gemaakt. Onder de vorige regering, die stonk naar het pausdom, werden er twee artikelen van de leer naar voren gebracht, namelijk de lijdelijke gehoorzaamheid en geweldloosheid. Maar in onze dagen hebben we onder een vorst, die de Koning der koningen ongehinderd laat heersen en regeren in het *geweten*, horen dat er twee meer zijn: de Rechten van de mens en de Volksregering. Onder deze twee hoofden hebben de zonde en de dood geheerst, miljoenen hebben hun bezit verloren en tienduizenden hun leven. Maar Mr. Tom Paine heeft dit woord ingegeven en velen hebben het gepubliceerd. Duizenden vluchtten naar Amerika om aan het verderf waarmee hij hen dreigde te ontkomen. Maar die in ons land bleven, zagen de verlossing van God.

Ik heb altijd gedacht dat dit *de toetssteen* van deze ure der verzoeking is: zij die de geest van de Franse vrijheid ontvangen hebben door de macht van de satan, waarmee ze altijd gepaard gaat, spraken weldra zoals deze geest hun gaf te spreken. Wij hoorden niets anders dan dat ze de 'goden' [regeringspersonen] beschimpten, kwaad spraken van heersers, lachten om gezag, alle vrees voor God van zich afschudden en de koning onteerden; dat ze zich verzetten tegen de inzettingen van God en mettertijd bevrijd hoopten te worden van allen die over hen gesteld waren. Zonder twijfel heeft de oude slang dit water uit zijn mond gespuwd, als een rivier om de bruid, de vrouw van het Lam, met deze rivier mee te sleuren. 'Maar de aarde kwam de vrouw te hulp en de aarde opende haar mond en verzwolg het water van de rivier'. Want de gebroekene en verslagene, de hemelsgezinde ziel vond geen zoetheid in deze bittere wateren, maar wel die aards, wellustig en duivels waren; en zij alleen. Het is waar dat velen stierven van deze wateren, omdat ze bitter gemaakt waren. Zo zien we dat noch de leer noch de listen van de duivelen doel treffen in de zielen van de rechtvaardigen. Ze hebben slechts een uitwerking in de harten van hen die verloren gaan.

In deze ure der verzoeking heeft God duizenden beproefd die *een eed van trouw aan de koning* hadden gezworen en ook niet weinigen die de artikelen van de Staatskerk hadden ondertekend, opdat we zouden zien in hoe verre een eed en een ondertekening het *geweten* van huichelaars beteugelen. Nu, toen ze in deze weegschaal werden gewogen, bleken veel grote lieden 'een leugen te zijn en veel gemene lieden ijdelheid' Ps. 62:10. Zij 'die door heil waren verheven, werden in de kracht Gods bewaard' Job. 5:11. 'Hier is de lijdzaamheid en het geloof der heiligen' Openbaring 13:10.

De grote hitte van deze ure der verzoeking is afgenomen, want God doet de boze geesten het land verlaten. Sommigen zijn opgehangen, anderen verbannen en weer anderen zijn naar Amerika gegaan. Als God deze koningen uit het land heeft verdreven, hoop ik dat het wit zal worden als de

sneeuw op Hermon. Het is ons lot dat wij in deze *eeuw van de rede* leven zouden, waarin zoveel mensen hun verstand verloren hebben, héél wat hun ziel en velen al hun religie. Maar om der uitverkorenen wil heeft God de dagen van deze *onredelijke* eeuw verkort.

Deze ure der verzoeking was zo opmerkelijk, omdat ze zoveel mensen samenbracht. Allen die de bittere gal indronken, hetzij in ons land of er buiten, werden spoedig samengesmeed in een hechte band der ongerechtigheid. Er werd bijna alleen maar gesproken over deze sociëteiten. En om 'dit verbond met de dood en dit verdrag met de hel des te vaster te maken', werd het bekrachtigd met de heilige eed van God.

Dit vaste verdrag spoorde sommigen ertoe aan om veel onschuldig bloed te vergieten, terwijl anderen, die God noch de mammon trouw bleven, zich verstopten in hoeken en dezulken Gods zegen toewensten. Weer anderen juichten bij hun overwinningen en sommigen betreurden hun noodlot. Zo maakte God hen erfgenamen en mede-erfgenamen van de schuld van al het bloed dat elders vergoten is en van alle opstand in ons eigen land. Zij deden zoals 'zij die de graven van de profeten opbouwden', echter, evenals Kaïn waren zij schuldig aan het bloed van Abel. Matth. 23:35. 'Het ene wee is weggegaan, ziet, er komen nog twee weeen na dezen' Openbaring 9:12.

De volgende vijand die we zullen moeten overwinnen nadat deze vier winden de twist die zij nu voeren op de grote (volkeren)zee, beëindigd zullen hebben, is van een heel andere aard. In deze oorlog tussen Michaël en de Draak, is de Draak verschenen in zijn oude huid, dat is in het rood. Deze kleur komt overeen met zijn karakter: hij is de moordenaar van den beginne. De satan en de Fransen kunnen echter zowel vleien als vechten. Als hij weer verschijnt, zal hij niet komen als een strijder, maar als een vogelvangster; dan zal hij niet komen met het vuur en het zwaard, maar met strikken en netten. We lezen van een zeker Beest dat lang krijg heeft gevoerd met de heiligen en een groot werk moet verrichten in korte tijd. Dit werk is het verstrooien van de hand des heiligen volks, Dan. 12:7. Dit zal Sion brengen in de laatste oven der verzoeking en de Antichrist leiden tot zijn laatste triomf. Daarná zal de ergernis van de heidenen en de aanstoot van de Joden weggenomen worden en het grauwe hoofd van de Mens der zonde zal met bloed in het graf neerdalen, terwijl er geen treuring en zuchting meer zullen worden gehoord binnen de muren van Sion. Als deze rode Draak ten onder is gebracht, zal de zwangere vrouw haar kind met smart voortbrengen. Dan zal een land geboren worden op een enige dag, Jesaja 66:8.

Er is een *Buitenwoorhof* dat niet recht ligt onder de rietstok van de engel en niet gemeten moest worden, Openbaring 11:1-2. De Kerk die Christus gekocht heeft met Zijn eigen bloed, wordt *de tempel* van de Heilige Geest genoemd, omdat God heeft gezegd: 'Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen' 2 Kor. 6:16. Dit is Gods huis, van welke sekten of partijen de bouwstoffen ook waren. Wat kan het Voorhof, dat buiten de tempel is, anders betekenen dan degenen die hun Maker omringen met leugens en bedrog, 'die tot Hem naderen met hun lippen, terwijl hun hart zich verre van Hem houdt'?

Dezen, met de Zoon des verderfs, (de Paus) te overwinnen, is het werk dat nu staat te gebeuren. En let er op door welke weg u het mag zien gebeuren. Toen God voor het laatst stormde op het vasteland, heeft Hij de emigranten in alle windrichtingen verstrooid. Terwijl sommigen van onze wachters slapen, zaaien deze mensen onkruid dat onmiddellijk achter hen opkomt. Zij ontmoeten de *bastaarden* die het dichtst bij de heilige plaats verkeren, al halverwege. Ik bedoel hen die ontkomen zijn aan de roede van God, maar die de krachtige toepassing van de waarheid niet gevoeld hebben. Ik heb de leider van de anti-nomianen altijd beschouwd als een trouwe dienstknecht van de Paus en als de zoon van zijn dienstmaagd, dat is de hoer van Babylon. Ja, het voorbeeld van de gepleisterde muur komt ook van Rome. Gezelschappen van vrouwen en hun leidsters zijn ontstaan naar het voorbeeld van nonnen en hun moeder-abdissen, gezelschappen van

mannen en hun leiders naar dat van de monniken en hun oversten. De andere groepen, de Perfectionisten en de volmaaktheidsdrijvers volgen de verschillende ordes van monniken, kloosterbroeders en nonnen. De grondslag van al hun artikelen is de rechtvaardigmaking uit de werken. Hierin vinden zij elkaar en daar richten zij zich vooral op. De overtollige goede werken en de voorgewende volmaaktheid komen allemaal op één en dezelfde leugen neer en we weten dat geen leugen uit de waarheid is. Omdat ze het eens zijn over het fundament en de kerkelijke regering, zijn ze samengesmeed tot één geest. Noch de één, noch de ander kan het verdragen om te horen van de soevereiniteit van God of van Zijn verkiezende liefde onder de menskinderen. Daarom horen we nu over weinig anders spreken dan over coälities en verbonden. Arianen, Socinianen, volgelingen van Sabellius, Arminianen en zij die voor een tijd die waarheid in ongerechtigheid ten onder houden, worden nu verzameld tot een hoop bouwstoffen die eerlang gebruikt zal worden om de toren van Babel te bouwen en te voltooiën.

De verkiezing van God, waardoor wij uit de wereld verkoren zijn, Zijn heilige roeping die een scheiding maakt tussen ons en de wereld, de toepassing van Christus' bloed waardoor we gekocht zijn uit de mensen en de werkingen van Zijn Geest die ons anders maken, ja, de hele ergernis van het kruis en het onderscheid dat God maakt in het uitdelen van Zijn genade, worden nu zelfs door deze geleerden 'een muur van dweepzucht' genoemd. Dit is misschien wel waar met betrekking tot deze geleerden en de wereld, maar niet met betrekking tot Gods kinderen en de wereld, want zij zijn *uit* de wereld verkoren en zijn niet *van* de wereld. Op genoemde grond zal de hoer van Babylon welig tieren, want zodra deze grote rampen voorbij zijn, zullen alle priesters de roomsen die geleden hebben, vragen om na te denken over de betekenis van de oordelen die op de aarde geweest zijn. Maar in plaats van de waarheid te spreken en te zeggen dat God deze oordelen heeft gezonden op het vasteland om het bloed van Zijn kinderen dat daar vergoten is, te wreken, zullen ze hun zeggen dat dit is gebeurd, omdat Christus' Stedehouder is mishandeld, de mis is veronachtzaamd, de beelden zijn veracht en de dienst van de Heilige Stoel licht is geacht. Zoals de duivel leugens spreekt door deze priesters, zal hij de ogen van de lichtgelovige menigte verblinden, zodat ze niet zien dat dit leugenaars zijn, maar hen geloven zullen. Zo zal deze godin zich verheffen om te roemen: 'Ik zit als een koningin, en ben geen weduwe, en zal geen rouw zien en geen kinderen verliezen', terwijl deze dingen haar op de zelfde dag zullen overkomen, Openbaring 18:7.

We hebben enige tijd veel gehoord over het gemis van vrijheid voor de roomsen. Hoewel erkend is dat deze roep niets minder was dan een voorwendsel voor het omverwerpen van de regering, is het duidelijk dat de duivel *een rad heeft in dit rad*. Wat hij wil, is de roomsen aan de macht brengen, want er zullen altijd mensen zijn die tegen de Antichrist protesteren, totdat hij 'zal voleinden te verstrooien de hand des heiligen volks' Dan. 12:7. Onder de *hand* versta ik niet de *macht van God*, want wie kan die verstrooien? Ik versta hieronder de *Acte van Verdraagzaamheid*: de bescherming van het burgerlijk gezag in de verschillende landen waar God de harten van de heersers geneigd heeft om dat te verlenen.

Bij de laatste aanval had de satan drie werktuigen tegen deze hindernis die nog op de weg van de Antichrist ligt. Het ene was de roep om emancipatie, gelijke behandeling van de roomsen. Het andere was de opstand, de meined en de opruiende daden van hen die we overeenkomstig deze Acte moesten verdragen. Het derde was het verbond dat zij sloten, die, door hun krachten te verenigen, de weg banen voor de Mens der zonde. Zij hebben duidelijk getoond dat ze niet de strijd der heiligen strijden, maar nadat ze zich verenigd hebben in de band der Perfectionisten, marcheren ze naar de drievoudige Pauselijke kroon.

De overwinnaar uit mijn tekst moet deze mensen overwinnen en ik twijfel er niet aan dat velen hen zullen overwinnen, want zij tot wie de Heere spreekt met een sterke hand en die Hij onderwijst, durven niet te wandelen in de weg van dit volk en te zeggen 'een verbintenis' Jesaja 8:11-12. Hieruit blijkt dat het pausdom zich in ons land en elders verspreidt en het zal zich verspreiden opdat de huichelaars in Sion zullen overgehaald worden tot de Roomse kerk. Ook moeten de Roomsse Staatsambten gaan uitoefenen en aan de macht komen, opdat overal de *Actes van verdraagzaamheid* ongeldig verklaard worden. Dán zal de hand, de macht van het heilige volk verstrooid zijn. 'De zon zal op de middag ondergaan, en het land bij lichten dage verduisteren' Amos 8:9. Dan zal het Heilige der heiligen voor de derde keer beroofd worden en de *Getuigen der Waarheid* zullen gedood worden. Dit zal de dag van de grote en laatste slachting zijn, als de torens zullen vallen. 'Och, wie zal leven, als God dit doen zal!' Num. 24:23.

Maar na drieënhalf jaar zal de Geest des levens van God neerdalen. Een wolk van getuigen zal opnieuw verschijnen voor de God van Jakob om de stad, die dan laag zal zijn in de laagte, te doen herrijzen. Zalig zal de getuige zijn die 'die aan alle wateren zaait; die de voet des osses en des ezels derwaarts henenzendt!' Jesaja 32:20.

Nog bijna 70 jaar zal het tegenwoordig werk doorgaan, maar vóór 1870 zal het voltooid zijn. De gouden stad zal ondergaan, als de Paapse zon veranderd zal worden in duisternis en de Turkse maan in bloed. Dan zal de eerste beschaamd en de laatste schaamrood zijn, voor de Heere der heirscharen, Die zal opstaan om te heersen over de berg Sion. *Dan zal Hij ook de volheid van de heidenen verzamelen, de bewaarden Israëls wederbrengen en de verstrooiden van Juda vergaderen van de vier hoeken der aarde.*

In voor onze tijd geldt nog de vloek van de hemel: 'Wee, hem die het beest aanbidt'. Het is duidelijk wat de oorzaak van de grote toorn van de satan is in dit late uur der verzoeking. Hij weet dat hij nog maar weinig tijd heeft, want de 4^e fiool die is uitgegoten over de Paapse zon zal gevolgd worden door de 5^e fiool die uitgegoten zal worden over de troon van het beest. Daarna zal er een fiool uitgegoten worden over de Turken en tenslotte over de oversten van de macht der lucht. Lees Openbaring 16:8-17.

Maar sommigen die eerder wijs dan goed belezen zijn, hebben tegengeworpen dat dit *de ure der verzoeking* niet kan zijn, omdat ze niet algemeen is en gaat over alle bewoners van de aarde. Laten zulke mensen kijken naar de gelijkkluidende teksten die hieronder volgen. 'In het geschiedde in diezelfde dagen, dat er een gebod uitging van de keizer Augustus, dat de *gehele wereld* beschreven zou worden' Luk. 2:1. 'En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt' Openbaring 12:9. 'En de *gehele aarde* verwonderde zich achter het beest' Openbaring 13:3. Bij de *eerste* tekst kunnen we opmerken dat geen van de inwoners van Amerika begrepen waren in de beschrijving van keizer Augustus. Van de volgende tekst kan gezegd worden dat de Mohamedaanse volken zich niet achter het paapse Beest verwonderden, maar ze vochten ertegen en versloegen het. Net zo min *strekt de ure der verzoeking* zich uit tot West-Indië, de Friendly Islands, de Botanië Baai van Nieuw Holland, uitzonderd sommige ontevreden die daar handel drijven, enige rebellen die verbannen zijn of zendelingen ze daar ook hebben gebracht. Ik denk dat zelfbehoud hun zal leren om daarvan af te zien, hoewel hier velen hun God hebben verwisseld voor Mr. Tom Paines beeld van de *menselijke rede* en anderen alle genegenheid voor hun vorst van zich hebben afgeschud en zichzelf koninklijke waardigheid toegeschreven hebben. Maar *heidense* volken doen zelden hun goden, die geen goden zijn, weg en ze schudden ook niet zo makkelijk alle eerbied voor hun leiders van zich af.

De brief waaruit mijn tekst genomen is en degene die erop volgt, zijn gericht aan de engel van de gemeente van Sardis en aan die van de gemeente van Filadelfia en aan de twee op elkaar volgende toestanden van de Kerk, die hierdoor werden afgebeeld. Is er echter iets dat tegen deze engelen of de twee gemeenten van Christus waarover zij gesteld waren, gezegd werd dat ook van toepassing is op de Amerikaanse Indianen, de onbeschaafde Arabieren, de negers, de Laplanders of de Hottentotten? De inhoud van deze brief bestaat uit verwijten, bestraffingen en bedreigingen aan hen die een *naam* hebben dat ze leven, terwijl ze dood zijn in misdaden en zonden. De goedkeurende en bemoedigende gedeelten van de brief zijn gericht aan enkele heiligen, die vrij zijn van de verdorvenheid der zinnelijke lusten in de wereld en van de geestelijke onreinheid van de hoer van Babylon, wat niets te maken heeft met de koninkrijken van Benin of Japan.

Deze ure der verzoeking is gekomen om het hart van *de huichelaars die onder de ware Sionieten verkeren te ontdekken*: hun ontrouw aan de regeerders, hun onbestuurlijkheid, de verdorvenheid van hun hart, hun walgelijke beginselen, hun meinedigheid, hun aanmatiging met betrekking tot de aanvaarding van het predikambt, hun geslepenheid en misleiding in het ambt. Dit gebeurde opdat de godzaligen hen zouden doorzien en mijden; en zij die zich reeds lang het Evangelisch Genootschap hebben genoemd, langzamerhand over zouden gaan tot de heilige stoel.

Aan de andere kant heeft Christus door *deze ure der verzoeking* de weinigen die Hij een goed en eerlijk hart heeft gegeven, openbaar gemaakt, opdat ze de bemoediging die Hij hun voorhoudt, zouden geloven en ze door hun beproeving des te helderder zouden schijnen. Dit doel is nu bereikt. De duivel heeft zijn kaf gekregen en de wan zal spoedig opzij gelegd worden. Het besluit van deze aanspraak van de Zaligmaker bevestigt wat ik heb gezegd en wat alle gemeenten zullen weten. Hij zegt niet dat *al het zaad van Adam*, maar dat 'al de Gemeenten zullen weten, dat Ik het ben Die nieren en harten onderzoek. En Ik zal ulieden geven een iegelijk naar uw werken' Openbaring 2:23. Ik moet nu overgaan tot mijn tweede deel.

2. Die overwint zal gekleed worden met witte klederen.

Dit toont ons dat verzoeken en vurige beproevingen onder het wijze bestel van de Heilige Israëls louterend van aard zijn. God zendt beproevingen om het onedele metaal dat in meerdere of mindere mate op de bodem van ieder verkoren vat ligt, te beroeren, te ontdekken, aan het licht te brengen en ons voor ogen te stellen. God beproeft ons ook om dit metaal te louteren, ons te ontledigen en, ons 'meer en meer te vernieuwen in de geest onzes gemoeds'. Verder, in een *ure der verzoeking* als deze wanneer de Verklager der broeders is losgelaten, de verwoester triomfeert, anarchie naar de teugels grijpt, huichelaars en afvalligen zich koninklijke waardigheid toeëigenen, worden velen geslingerd. En zij die staande bleven, werden op duizenden manieren met de dood voor ogen gekweld; als vlees en bloed geholpen en ondersteund wordt door vleselijk verstand en ongeloof, als zij de vreselijke gevolgen van de afval en verloochening van Christus overdenken en deze zich voorstellen, ondergaan zij een langdurig martelaarschap en een dagelijks sterven totdat er onderwerping komt aan de wil van God, de geest gerust wordt, de Heilige Geest Gods alle vrees en twijfel heeft weggenomen, de gemeenschap met Christus in Zijn lijden gevoeld wordt en wij Zijn dood gelijkvormig worden. Een ziel die de pijn van de hel en de vreugde van de hemel bij ondervinding weet en bij wie de eer van Christus op het hart gebonden is, heeft hier niet weinig van in zijn hart ondervonden.

Maar wat een tijdgelovige betreft, hij zal neigen naar de sterkste kant en houdt het met de weerhaan. De goede God zendt ons echter deze beproevingen, moeiten verzoeking en verwarring om ons te reinigen. Zo staat er geschreven: 'En van de leraars zullen er sommigen vallen, om hen te

louteren en te reinigen en wit te maken, tot de tijd van het einde toe; want het zal nog zijn voor een bestemde tijd' Dan. 11:35. Sommigen die de laatste tijd beproefd zijn, *wandelen nu ook met Christus in witte klederen*

Nog eens. De priesters des Heeren droegen altijd *witte linnen kleren*. De efod waarin zij tot Hem naderden, was van wit linnen gemaakt. Deze witte kleding wijst op het geestelijk priesterschap der gelovigen. Het wijst erop dat ze behoorden tot het koninklijk priesterschap, dat ze dichtbij Hem leefden en tot Hem mochten naderen. Het wijst ook op hun oprechte belijdenissen, gebeden, lofzangen, dankoffers en alle andere geestelijke offeranden die Hem aangenaam en welbehaaglijk waren en waarin Hij Zich verlustigde. Hun wandelen met Hem toont Zijn grote neerbuigende goedheid en Zijn vertrouwelijke omgang met Hem, Die zulke ellendige schepselen toestaat om in Zijn gezelschap te verkeren en vertrouwelijke en familiere omgang en gemeenschap met Hem te hebben.

Nogmaals, *deze witte kleding zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen, hetwelk ons in het openbaar rechtvaardigt van alle zonden en toegang verschaft tot het Koninklijk Paleis*. Daarom roept Sion vol triomf uit: 'Ik ben zeer vrolijk in de HEERE, Mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan; gelijk een bruidegom zich met priesterlijk sieraad versiert, en als een bruid zich versiert met haar gereedschap', Engelse vertaling: *met haar juwelen*, Jesaja 61:10. Hier belijdt Sion dat het God is Die haar met dit gewaad heeft bekleed. Het is ook niet aannemelijk dat de Koning der koningen een arme stakker uit het stof zou oprapen of een bedelaar uit de mesthoop zou optrekken zoals deze bruid, om die te ondertrouwen en haar *eigen* huis tot Zijn ivoren paleis of Zijn heerlijke woning te maken, terwijl zij met *haar eigen lompen* en vodden gekleed blijft. Toch zien we dat de arminianen en de roomsen nergens anders dan daarop vertrouwen. Maar als al de *gerechtigheid van Sion* niets anders is dan een wegwerpelijk kleed, wat moet *hún* gerechtigheid dan wel niet zijn? Bovendien is het witte kleed van de bruid haar door des Heeren verdiensten gegeven en is het niet het werk van haar eigen handen. Daarom volgt er: 'Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid. En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen' Openbaring 19:7-8. Hieruit blijkt dat de zielen die met Hem wandelen in witte klederen, met Hem getrouwd zijn en gemeenschap met Hem hebben. Ze zijn vlees van Zijn vlees en been van Zijn been, ze zijn met Hem verenigd en ze zijn één van Geest met Hem.

Nog eens. Het was in oosterse landen de gewoonte dat overwinnaars bij spelen en bijzondere personen bij feesten en op dagen van grote vreugde in het wit gekleed werden. Dit is overeenkomstig mijn tekst die zegt dat *die overwint zal wandelen in witte klederen*. Op onze feesten moet ook het bruiloftskleed gedragen worden, want we weten heel goed dat de koning de gasten die geen bruiloftskleed aanhebben, uit werpt. Ook heb ik u al eerder gezegd dat de oorzaak van de vreugde van Sion was dat de Heere haar met de mantel der gerechtigheid had bekleed.

Bovendien, *dit wandelen met de Heere duidt ook op hun onschuld*. Zij waren rein door het woord dat Hij tot hen had gesproken. Ze waren volmaakt in Hem. Ze waren geheel schoon en hadden geen vlek of rimpel. Zo noemt Christus Zijn Kerk in één van Zijn liefdes-aanspraken in het Heilig Lied. Dit wandelen met Hem in witte klederen is niet beperkt tot de huidige wereld, want de bruid zal in dit gewaad op de troon zitten op de grote oordeelsdag, wandelen met Hem in de gewesten der zaligheid en in de toekomstige wereld delen in Zijn heerlijkheid, Zijn ambten, majesteit en eer en dat tot in alle eeuwigheid.

'En Ik zal zijn naam geenszins uitdoen uit het boek des levens.' Deze zin lijkt op het eerste gezicht vreemd te zijn. Het verbond is toch vast, de beloften zijn in Christus toch *ja en amen* en God, Wiens raadslagen van ouds trouw en waarheid zijn, is toch getrouw? Christus heeft toch voldoening aangebracht, God is toch, rechtvaardig en onveranderlijk en de beloften zijn toch zeker voor al het zaad? Derhalve, daar wij onder het boek des levens Gods verkiezing van Zijn volk in Christus moeten verstaan kan dit boek niet bedoeld zijn. In Hem zijn we verkoren, aan Hem werden we gegeven en in Hem zijn we altijd bemind. Ja, in Hem heeft God, Die niet liegen kan, ons verkoren naar Zijn belofte, van het eeuwige leven, wat Hij ons in Christus gegeven heeft *voor de grondlegging der wereld*, en waartoe Hij ons heeft verordineerd. Hij heeft zelfs Zijn geliefde Zoon gezonden *om het ons te schenken* en heeft het leven en de onsterfelijkheid, door het evangelie aan het licht gebracht. Dit is Gods besluit en Hij heeft het met een eed bekrachtigd, opdat de erfgenamen van de belofte veel troost zouden hebben uit de zekerheid dat zij het eeuwige leven zullen genieten. Zouden dit besluit, deze eed en deze belofte falen of zou één naam die in dit verkiezingsbesluit was opgenomen en die God in Zijn gedachten heeft bewaard en in de gedenkschriften der liefde opgetekend, uitgewist worden, dan zouden we elk uur in gevaar verkeren en zou er niet zoveel reden zijn om ons te verblijden, 'dat onze namen geschreven zijn in de hemelen' Luk. 10:20. Bovendien legt de Geest nooit een smeekbede in het hart van de rechtvaardigen om te voorkomen dat onze namen uit Gods verkiezingsbesluit gewist zouden worden. Dat zou Hij echter zeker doen als er de minste mogelijkheid of het minste gevaar bestond dat dit zou gebeuren, 'want Hij onderzoekt de verborgen dingen Gods en bidt voor ons'.

Er zijn andere boeken naast dit boek der verkiezing, of het boek des levens des Lams zoals het ook genoemd wordt. *Er is het boek van Gods Voorzienigheid*, waarin alle schepselen die leven, bewegen en bestaan, Zijn opgenomen. Zo lezen we: 'Want over nog zeven dagen zal Ik doen regenen op de aarde veertig dagen, en veertig nachten; en Ik zal van de aardbodem verdelgen, al wat bestaat, dat Ik gemaakt heb' Gen. 7:4.

Mozes begeerde dat zijn naam *uit Gods boek gedelgd werd*, tenzij Hij de afgoderij van Israël zou vergeven. God antwoordde Hem: 'Dien zou Ik uit Mijn boek delgen, die aan Mij zondigt' Ex. 32:33. Het is hieruit duidelijk dat er een boek is dat betrekking heeft op *dit tegenwoordige leven*. Er wordt gezegd dat dit niet in de hoogte is, maar onder de hemelen, waar de aardse schepselen leven. 'Gij zult de gedachtenis van Amalek van onder de hemel uitdelgen; vergeet het niet!' Deuter. 25:19. Ook lezen we: 'Laat van Mij af, dat Ik hen verdelge, en hun naam van onder de hemel uitdoe; en Ik zal u tot een machtiger en meerder volk maken, dan dit is' Deuter. 9:14. Maar geen van deze boeken wordt in mijn tekst bedoeld.

Welk boek er ook bedoeld wordt, het heeft zeker geen betrekking op de weinige namen in Sardis, die met Christus zullen wandelen in witte klederen, *maar op hen die de naam hebben dat ze leven, maar dood zijn*. Maar in welk boek des levens kunnen de namen van de dode, levenloze huichelaars geschreven zijn? Niet in het boek van Gods verkiezing, want allen wier namen daarin staan, zijn verkoren tot het eeuwige leven en God is hun aller Verbondsgod. "Ik zal hen tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn". *De mensen naar wie in onze tekst wordt verwezen, hebben slechts een naam dat ze leven, maar ze zijn dood en 'God is niet een God der doden, maar der levenden'* Matth. 22:32.

De Heilige Schrift is het Boek des levens zowel als het boek der verkiezing. Onderzoekt de Schriften, want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben en die zijn het die van Mij en van de belofte des levens getuigen. Het woord van Christus, dat Geest en leven is, wordt erin gevonden.

In dit boek des levens vinden we het getal van alle kinderen Israëls die uit Egypte kwamen. Zij hebben echter zwaar tegen God gezondigd, Hem verzocht en verbitterd, totdat Hij hen allen uit dit boek heeft gedelgd, behalve degenen wier namen stonden in het boek der verkiezing. Toen Mozes hen voor de tweede keer telde, was er niemand van dit boze geslacht meer in leven dan Jozua en Kaleb. Zij hebben de Heere niet verbitterd en Hij heeft alleen degenen die niet geloofden verloren doen gaan.

Judas wordt genoemd onder de apostelen, maar toen hij zijn Meester verkocht had, werd hij als verrader aangemerkt. Toen een ander zijn ambt nam, *werd zijn naam als ambtsdrager uitgewist*.

De dwazen die geen olie in hun vaten deden, werden maagden genoemd. Later wordt hun echter geboden om weg te gaan en worden zij *werkers der ongerechtigheid* genoemd. Dit wist hun vroegere naam uit.

Zij die vóór de zondvloed God dienden, worden *de zonen Gods* genoemd, maar toen wellust hen drong om te huwen met het vervloekte zaad van Kaïn, zag God dat hun boosheid groot was en verdelgde Hij hen. Zij die verdelgd werden, waren enkel goddeloos, want God heeft 'de zondvloed over de wereld der goddelozen gebracht' 2 Petr. 2:5. Als ze boos en goddeloos genoemd worden, zijn hun vorige schijn-titels uitgewist.

Zo staan in de *Schrift der waarheid* de volgende namen van de kinderen Israëls opgetekend: 'Ammi', Mijn volk en 'Ruchama', Die ontfermd is. De namen 'Lo-Ammi' en 'Lo-Ruchama' [lo=niet] wissen de eerstgenoemde namen echter uit. Zo zegt God: 'Gijlieden zijt Mijn volk niet, zo zal Ik ook de uwe niet zijn' Hosea 1:9. Ook lezen we: 'Zij is Mijn vrouw niet, en Ik ben haar Man niet' Hos. 2:1. Lees Hosea 1 en 2. Dit scheiden, wegnemen, dit veranderen en uitwissen van namen vond plaats toen de Joden de maat van hun zonden hadden vol gemaakt door de Zoon van God en Zijn apostelen te vervolgen, te verwerpen en te doden. Toen werd het Koninkrijk van hen weggenomen en de heidenen gegeven. Dit wordt nadrukkelijk aangeduid als het uitwissen van hun naam uit het boek der levenden. Zo staat er geschreven: "Ja, zij hebben Mij gal tot mijn spijs gegeven; en in Mijn dorst hebben zij Mij edik te drinken gegeven. Hun tafel worde voor hun aangezicht tot een strik, en tot volle vergelding tot een valstrik. Laat hun ogen duister worden, dat zij niet zien; en doe hun lenden gedurig waggelen. Stort over hen Uw gramschap uit; en de hittigheid Uws toorns grijpe hen aan. Hun paleis zij verwoest; in hun tenten zij geen inwoner. Want zij vervolgen, die Gij geslagen hebt; en maken een praat van de smart Uwer verwonden. Doe misdaad tot hun misdaad, en laat hen niet komen tot Uw gerechtigheid. *Laat hen uitgedelgd worden uit het boek des levens*, en met de rechtvaardigen niet aangeschreven worden' Ps. 69:22-29.

Nu, wat betreft de stof die voor ons ligt: deze brief is geschreven aan de Kerk, waarvan Sardis een type was. Een gemeente is een vergadering der gelovigen, een samengekomen lichaam van gelovige zielen. Allen die geloven, zijn uit de dood overgegaan in het leven. Ja, die gelooft, heeft het eeuwige leven en zál leven en moet leven, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven. Het woord 'gemeente' sluit alle gemeenteleden in. In deze brief worden ze niet alleen een gemeente genoemd, maar, krijgen ze ook een levende naam. *Ze hebben een naam dat ze leven*, maar ze zijn dood. Het laatste woord 'dood' wist de naam 'leven' uit en maakt deze ongeldig.

Zo worden ze door ons ook beschouwd. We zien Judas niet als iemand die Christus belijdt of als een apostel, maar als de *verrader* en de zoon des verderfs. Zo beoordelen we alle afvalligen en huichelaars niet overeenkomstig hun vroegere belijdenis, maar overeenkomstig hun ware aard, die aan het licht kwam toen God hen openbaar maakte. Daarom wordt de naam 'Israël' in de beste betekenis nu onthouden aan het nakroost van Jakob: 'zij zijn niet allen Israël die uit Israël zijn. Deze naam wordt nu aan de Kerk uit de heidenen gegeven. Lees Jesaja 44:5. Zo wordt ook de

naam 'Jood' niet aan hen toegestaan: 'Ik weet de lastering dergenen, die zeggen dat zij Joden zijn, en zijn het niet, maar zijn een synagoge des satans' Openbaring 2:9. De laatste naam wist de eerste helemaal uit en maakt haar nietig en ongeldig, want de naam 'Jood' is een heilige naam en in de beste zin kan deze aan niemand toegekend worden dan aan een oprecht onderdaan van de Koning der Joden. 'Want die is niet een Jood, die het in het openbaar is; maar die is een Jood, die het in het verborgen is' Rom. 2:28-29.

Er waren er niet weinigen tot wie in deze brief werd gesproken en die door deze brief in onze tijd worden aangewezen, wier namen uitgewist zijn toen Christus hen openbaar maakte *in deze ure der verzoeking*. Velen die tevoren werden beschouwd als rechtvaardigen en levende dienaren van het evangelie, kwamen al spoedig openbaar als mensen die schuldig waren aan meened, oproer en opstand tegen God en de koning. Christus stond niet toe dat één van Zijn apostelen deze zonden bedreef of erin viel. Verre van dat. De Heilige Geest, Die in de apostelen sprak, beval iedere ziel die Christus beleed, zich aan de over haar gestelde machten te onderwerpen, de overheid te gehoorzamen, God te vrezen en de koning te eren. Dit was niet alleen vanwege de straf van God, maar ook omwille van het geweten. Dit diende ter waarschuwing van de ongeregelde en bevatte een ernstige aanklacht tegen eigenwillige, aanmatigende mensen en zij die niet bang waren kwaad te spreken van gezagsdragers. Velen van ons, die een naam hadden dat ze leefden, hebben het juk geheel verbroken en hun touwen van zich geworpen. Christus heeft in deze brief hun naam uitgewist, want ze hadden slechts de naam dat ze leefden, en Hij heeft hen voor de ogen van Zijn volk *op een andere lijst gezet*. Hij heeft ze niet geplaatst onder de gedoden of de gewonden, maar onder de doden in wie de Geest des levens nooit heeft gewoond. Met hen is ook hun kudde verdwenen. God heeft hun namen weggedaan "uit het boek des levens, uit de heilige stad en uit hetgeen in dit boek geschreven is", Openbaring 22:19. Want of hun deel nu in de stad is of in het boek des levens, ze hebben slechts de naam dat ze leven. Hieruit blijkt dat dit boek des levens bestaat uit de levende Godsspraak, de Schriften der waarheid! Ik ga verder.

Zijn de *Schriften der waarheid* niet geschreven in het *verstand* van Gods kinderen en in hun hart gelegd? Beloofd Hij niet dat, als Hij Zijn volk de zonden vergeven heeft, Hij met hen Zijn verbond zal maken en zij de zegeningen van dat verbond bevindelijk zullen kennen? Beloofd Hij niet dat Hij Zijn wet zal schrijven in hun verstand en op de vlezen tafelen van hun hart, zodat ze levende brieven zijn, die alle mensen herkennen en lezen? Ja, dezelfde Geest Die de Schriften heeft ingegeven, en de heilige mensen heeft geïnspireerd om ze te schrijven, schrijft ze naar het woord van Paulus in ons hart. "Gij zijt onze brief, geschreven niet met inkt, maar door de Geest des levenden Gods, niet op stenen tafelen, maar in de vlezen tafelen des harten". Ook waren er niet weinig mensen wier namen geschreven werden in *dit boek*, en die levende brieven waren en die een plaats hadden in ons verstand, oordeel, geheugen, geweten, hart en genegenheden, en van wie we met Paulus kunnen zeggen en gezegd hebben: 'Gij zijt in onze harten om samen te sterven en samen te leven' 2 Kor. 7:3. God heeft echter veel namen uitgewist *uit dit boek des levens*.

We kunnen hier ook opmerken dat het onder de mensen gewoon is -als zij merken dat iemand anders is dan zij eens dachten- te zeggen: 'Hij of zij heb ik helemaal uit mijn boek geschrap't'. Zo dan, kon Paulus nog zeggen van Alexander de kopersmid, Demas, Filetus, Hermogenes en Hymeneüs dat het in zijn hart was om samen met hen te leven en te sterven? Nee, God heeft openbaar gemaakt dat ze geen ware medewerkers van Paulus waren en niet samen met hem het juk droegen. God heeft de bovenstaande namen uit Zijn boek weggedaan en gemaakt, dat ze niet langer een plaats hadden in het hart en de genegenheid van Zijn trouwe knecht Paulus.

Dus, deze brief is ook aan ons geschreven. Velen van hen die de artikelen van de Staatskerk onderschreven hadden en zich daarna verenigden met hen die de waarheid haten, zijn openbaar gemaakt door het Woord van God en hun eigen gedrag. Het is duidelijk gebleken dat zij niet behoren tot hen die de waarheid en de vrede liefhebben of tot hen die *de liefde der waarheid* aangenomen hebben, want niet de laatsten, maar zij die de liefde der waarheid *niet* aangenomen hebben, zullen overgegeven worden aan een kracht der dwaling, opdat zij de leugen zullen geloven en veroemd worden. Een oprecht kind van God wenst vast te houden wat hij heeft, totdat Christus komt, want wie het Woord van Zijn lijdzaamheid bewaart, zal Hij bewaren in de ure der verzoeking en zij die Christus' woorden bewaren -en zij alleen- zullen de dood niet zien. Maar anderen worden weggedaan uit het boek van de Heilige Schriften, waar hun naam eens in stond. En deze brief verklaart dat ze dood zijn, want God maakt hen openbaar. En dit toont ons hoe we de woorden die over hen gezegd zijn, moeten verstaan.

God zal ervoor zorgen dat degenen die de Zijnen niet zijn, ook zichzelf zullen wegwerken *uit de boeken van Zijn kinderen*. Als ze hun trots, koppigheid, halsstarrigheid en onbuigzaamheid voor het Woord der waarheid tonen en laten zien dat ze niet willen buigen en zwichten voor de Goddelijke openbaring en de wil van God die daarin wordt bekend gemaakt en zich er niet aan willen onderwerpen, weten we op grond van onze bevinding waar hun namen geschreven staan. Want ongeregelde, aanmatigende en opstandige mensen komen niet voor op de lijst van Gods gehoorzame kinderen, maar zij 'wonen in het dorre' Ps. 68:7. God zal hen schrappen uit de genegenheid en de gebeden van Zijn volk, hoe pijnlijk dat ook kan zijn, zoals we zien bij Samuël. Saul had een grote plaats in het hart en de gebeden van Samuël; ja, hij weende om Saul tot God hem erover bestrafte. 'Toen zeide de HEERE tot Samuël: Hoe lang draagt gij leed om Saul, die Ik toch verworpen heb?' 1 Sam. 16:l. Saul had zijn rug naar het woord van God gekeerd en had niet gedaan wat de Heere hem had opgedragen, toen Hij hem liet uittrekken tegen Amalek. Een ernstige aanklacht werd tegen hem ingebracht, omdat hij Gods opdracht niet had opgevolgd en zijn eigen wil had gedaan. Dit blijkt uit de volgende aanklacht: 'Doch Samuël zeide: Heeft de HEERE lust aan brandofferen en slachtofferen, als aan het gehoorzamen van de stem des HEEREN? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen. Want wederspanning is een zonde der toverij, en wederstreven is afgoderij en beeldendienst. Omdat gij des HEEREN woord verworpen hebt, zo heeft Hij u verworpen, dat gij geen koning zult zijn' 1 Sam. 15:22-23. Al Samuëls genegenheid en tranen die hij daarna om hem schreide, waren waardeloos. Ook hoorde en verhoorde God Sauls gebed niet door dromen, visioenen of profeten. God zond hem echter een boze geest, die hem tot moord aanzette, zodat hij de priesters des Heeren te Nob dode, David probeerde te doden en het met hem van kwaad tot erger ging. Eerst vroeg hij de tovenares te Endor om raad, daarna pleegde hij zelfmoord en vervolgens kwam hij bij de duivel terecht, want 'geen doodslagen heeft het eeuwige leven in zich blijvende' 1 Joh. 3:15. Zo neemt God de ongehoorzamen door de dood weg van onder de hemel, als Hij hen openbaar heeft gemaakt. Ook neemt Hij *hun naam* weg uit de Heilige Schrift en uit elk gedeelte dat daarin is opgenomen. Ook maakt Hij dat ze geen plaats meer hebben in het hart en de genegenheid van Zijn kinderen, hoezeer deze hen ook liefhadden. Ook twijfel ik er in mijn hart niet het minste aan dat deze hele brief, waaruit onze tekst is genomen, tot ons spreekt. Ook geloof ik in mijn geweten dat God mij de ware mening van Zijn Heilige Geest, wat ik over dit onderwerp heb geschreven, heeft doen verstaan en dat alles van toepassing is op hen die God heeft openbaar gemaakt en op wie de Heere het Zelf toepast.

Dit zal echter nooit gebeuren met Gods uitverkorenen, met de weinige namen in Sardis die hun klederen niet bevekt hebben. Nee, deze mensen zullen met Christus wandelen in witte klederen en de Heere zegt: *dat Hij hun naam geenszins zal uitwissen uit het boek des levens*. Nee, hun naam zal niet weggedaan worden uit het boek van Gods besluit ten leven, want zij zijn tot het eeuwige leven verordineerd en ook niet uit de Schriften der waarheid, want zij hebben een goed getuigenis verkregen van de waarheid zelf, en daarom zal hun naam daarin opgetekend blijven staan, 'want het zaad Gods blijft in hem'. Hun naam zal ook niet weggenomen worden uit het boek van Gods Gedachtenis, want de rechtvaardigen zullen in eeuwige gedachtenis zijn; en ook niet uit het hart van de heiligen, want zij zijn verenigd in één band der liefde. Ook niet uit het geweten van de zondaars, want God maakt hen daar openbaar. Dat zien we bij de dwaze maagden. Zij wendden zich tot hen om olie, toen hun lampen uitgingen. Ja, zij zullen altijd een getuige zijn in het geweten van de zondaars om tegen hen te getuigen vanwege hun vijandschap; en dat zal zelfs in de hel zo zijn.

Ik zal zijn naam geenszins uitdoen uit het boek des levens, ***en 'Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen'***. Dit is het tegenovergestelde van de verwerping, veroordeling en verloochening van een zondaar door Christus op de laatste dag, wat ligt opgesloten in de woorden: 'Ik ken u niet, van waar gij zijt; wijk van Mij af' Luk. 13:27. Dit zal echter niet gezegd worden tegen 'enige weinige namen in Sardis'. Nee, Ik zal hen belijden voor Mijn Vader, Ik zal hen als de Mijnen beschouwen en erkennen, Ik zal hen aannemen en omhelzen, Ik zal hen prijzen omdat ze Mij en de waarheid zo trouw hebben aangekleefd en Ik zal hen voorstellen aan Mijn Vader met de woorden: 'Zie daar, Ik en de kinderen, die Mij God gegeven heeft', Hebr. 2:13. Ja, Ik zal u volmaakt aan de Vader voorstellen en Hij zal u aannemen en zegenen, u in Mij en met Mij verheerlijken, en u zult volmaakt zijn in Eén, Joh. 17:23.

Ik zal u belijden voor de engelen in de hemel als Mijn getrouwe volgelingen en dienstknechten, die om Mijntwil veel oneer, verachting en spot verdragen hebben en die gekomen zijn uit de grote verdrukking. Zij zullen u erkennen en eren als erfgenamen der heerlijkheid en als Mijn vrouw en bruid. Zij zullen juichen en zich verblijden als u het koninklijk paleis zult binnengaan.

Zo zal de Heere al Zijn getrouwe volgelingen belijden. Zijn woorden zijn vol liefde en genegenheid, ze zijn getrouw en waarachtig. En we mogen met zekerheid vertrouwen en verwachten, dat ze in vervulling zullen gaan als er nog wat meer dagen over ons hoofd zijn gegaan.

De Heere zegene wat gesproken is. Ik zal er niets meer aan toevoegen.

Naschrift

Om mijn lezer te tonen wat ik nu zie en wat er in de wereld gebeurt, voor zover dat betrekking heeft op de Kerk van God, zal ik hem mijn gedachten in klein bestek meedelen. Ik hoop dat dit hem er een goed overzicht van zal geven en dat hij daardoor op zijn wacht zal staan.

In Daniël hebben we een verslag van het vierde Beest, een zeer vreselijk schepsel met tien hoornen op zijn hoofd Dan. 7:7. Dit is het laatste koninkrijk dat er op de aarde zal zijn of het laatste grote wereldrijk Dan. 7:23. Dit is het Romeinse rijk dat verdeeld is in tien koninkrijken, op dezelfde tijd. De kleine hoorn onder hen is de Paus, die opkwam tussen de tien koningen, Dan. 7:20. Voor deze kleine hoorn vielen drie hoornen af, Dan. 7:8. Deze drie kleine Machten werden onderworpen door Pepijn en Karel de Grote, de koningen van Frankrijk, en werden aan de Paus gegeven. Deze gift voorzag hem van de drievoudige kroon op zijn hoofd.

De kleine hoorn kunnen we aan de volgende dingen herkennen:

1. Hij verheft zichzelf boven alle keizers, koningen en heersers die in de Schrift 'goden' genoemd worden. 'Hij zal zichzelf verheffen, en groot maken boven alle god' Dan. 11:36.
2. Hij verbiedt te trouwen. Hij zal geen acht slaan op de begeerten van de vrouwen. Mr. Mede zegt: Dat is hen tot vrouw nemen.
3. Hij zal bestemd worden om tegen het volk van God te strijden. 'Ik had gezien, dat diezelfde hoorn krijg voerde tegen de heiligen, en dat hij die overmocht', Dan. 7:21.

Daniël vroeg aangaande de tijd waarin deze hoorn grote dingen sprak en krijg voerde tegen de heiligen totdat hij tenslotte ten onder ging: 'Tot hoe lang zal het zijn, dat er een einde van deze wonderen zal wezen?' Dan. 12:6. Het antwoord dat hem werd gegeven, luidde als volgt: 'En ik hoorde die Man, bekleed met linnen, Die boven op het water van de rivier was, en Hij hief Zijn rechterhand en Zijn linkerhand op naar de hemel, en zwoer bij Dien, Die eeuwiglijk leeft, dat na een bestemde tijd, bestemde tijden, en een helft, en als Hij zal voleind hebben te verstrooien de hand des heiligen volks, al deze dingen voleind zullen worden' Dan. 12:7.

Vóór het einde van deze mysterieuze termijn, zal er een tijd der benauwdheid zijn, als er niet geweest is, sinds dat er een volk geweest is, tot op diezelfde tijd toe' Dan. 12:1. Aan het begin van deze tijd der benauwdheid, 'zal Hij verstrooien de hand des heiligen volks'. Als deze macht verstrooid is, zullen 'de armen van het Zuiden niet bestaan, noch zijn uitgelezen volk, ja, er zal geen kracht zijn om te bestaan' Dan. 11:15.

Maar wat het meest verbazend schijnt, is dat enige eenvoudige zielen die waarlijk deel hebben aan de genade, zo beïnvloed en verblind zullen worden door de algemene afval van de belijdende huichelaars, dat zelfs zij niet weinig zullen bijdragen tot deze tijd van Jakobs benauwdheid. Dit wordt zowel door het Oude als door het Nieuwe Testament bevestigd. 'Hij zal komen met oprechten' Dan. 11:17, Engelse vertaling. De kleine dochter van Sion, -van wie de oude prinses een type was-, zal misleid worden, 'maar zij zal niet lang aan zijn zijde staan, en zij zal voor hem niet zijn' Dan. 11:17. Haar eeuwige Vader zal haar op tijd vandaar roepen: 'En ik hoorde een andere stem uit de hemel, zeggende: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt' Openbaring 11:4.

Maar de huichelaars in Sion zullen de grootste oorzaak zijn van deze laatste ramp. Omdat zij trots en hoogmoedig zijn en menen wijs te zijn, zullen ze de reeds genoemde eenvoudigen, verleiden, hen vervullen met een geest van opstand en afvalligheid en hen hun teerheid en achting voor Christus en Zijn Woord ontnemen: 'En de scheurmakers uws volks zullen verheven worden, om het gezicht te bevestigen, doch zij zullen vallen' Dan. 11:4.

Het Nieuwe Testament beschrijft deze rovers als volgt: 'Want er zal een tijd zijn wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars opgaderen, naar hun eigen begeerlijkheden; en zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keren tot fabelen' 2 Tim. 4:3-4. Deze tijd is gekomen en al deze dingen hebben plaatsgevonden. 'Maar het volk dat zijn God kent, zal sterk zijn en kloeke daden doen' Dan. 11:32, Engelse vertaling.

In deze naderende tijd van ongehoorde benauwdheid, 'zal Michaël opstaan, die grote vorst, die voor de kinderen uws volks staat' Dan. 12:1. Hij zal Zich van Zijn troon verheffen en opstaan, zoals Hij deed toen Stefanus werd beproefd. De hemelen zullen geopend worden, zoals dat toen gebeurde, en de hemelen zullen gerechtigheid beginnen te regenen ges. 45:8. Hij zal opstaan tijdens deze volgende twist en Zijn macht aanwenden ten gunste van Zijn volk. Zodra de macht van Zijn volk geheel is tenietgedaan en zij afgemat, overwonnen en onderworpen zijn, zal Christus opstaan, recht oefenen over de moordenaars van Zijn volk, de rechtvaardigen van blaam zuiveren en hun onschuld aan het licht brengen, al Zijn vijanden vernietigen *en alle koninkrijken van deze aarde bevestigen in de handen van Zijn volk*. Zo staat er geschreven: 'Ik had gezien dat diezelfde hoorn krijg voerde tegen de heiligen, en dat hij die overmocht, totdat de Oude van dagen kwam, en het gericht gegeven werd aan de heiligen der hoge plaatsen, en dat de bestemde tijd kwam dat de heiligen het Rijk bezaten' Dan. 7:21-22.

Dat de hoorn de heiligen overmocht, wil niet zeggen dat ze aan het Pausdom onderworpen zijn, maar dat ze beroofd zijn van al de burgerlijke macht, dat ze alzó gedood of tot zwijgen worden gebracht en dat hun zo de vrijheid ontnomen zal zijn om God in het openbaar te aanbidden. Dit zal drieënhalf jaar duren. Het aantal dagen dat zij dood op de aarde zullen liggen, zal gelijk zijn aan het aantal jaren dat de paus heeft geregeerd. Maar Gods uitverkorenen zullen zeker bevrijd worden van het vreselijk bedrog van het pausdom, van het oordeel waaraan dit de zondaar blootstelt en uit deze laatste tijd der verdrukking die verschrikkelijk zal zijn. Zo lezen we in het vervolg van deze tekst: '... als het zulk een tijd der benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is, sinds dat er een volk geweest is, tot op diezelfde tijd toe; en te dier tijd zal uw volk verlost worden, al wie gevonden wordt geschreven te zijn in het boek' Dan. 12:1.

Met het oog hierop belooft Christus in de brief die aan ons geschreven is, in de eerste plaats dat Hij ons zal bewaren van de ure der verzoeking en in de tweede plaats dat Hij onze namen geenszins zal wegdoen uit het boek des levens en dat -ondanks het verderf van duizenden mensen- sommigen met Hem zullen wandelen in witte klederen.

We moeten naar het Nieuwe Testament gaan om te zien wanneer de 'tijd, tijden en een halve tijd' waarin deze hoorn zou regeren, begonnen. Paulus geeft ons twee uiterlijke tekenen. In de eerste plaats *een algemene afval* en in de tweede plaats de *openbaring van de Mens der zonde*, zodat de kinderen des lichts hem kunnen zien en het beeld dat in de Schrift van hem wordt gegeven, op hem kunnen toepassen, zoals geschreven is: De dag van Christus komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs' 2 Thess. 2:3.

De *afval van de waarheid in het Romeinse rijk* heeft de weg gebaad. Toen is deze Zoon des verderfs verschenen, die duidelijk de tekenen van het verderf droeg. Daarna kwam *die dag* waarop Daniël's tijd, tijden en een halve tijd begonnen. De drievoudige kroon met het woord 'verborgenheid' op de voorkant en de titel 'wereldheerser' maken hem openbaar, zodat hij duidelijk geopenbaard en voorgesteld werd aan de bruid van Christus. Zij ontdekte hem, protesteerde tegen hem en vluchtte voor hem, als voor het gezicht van de oude slang, die Eva bedroeg. Zo volgt er: 'En er werd een ander teken gezien in de hemel; en ziet, er was een grote rode draak, hebbende zeven hoofden en

tien hoornen, en op zijn hoofden zeven koninklijke hoeden. En zijn staart trok het derde deel der sterren des hemels, en wierp die op de aarde. En de vrouw vluchtte in de woestijn, alwaar zij een plaats had, haar van God bereid, opdat zij haar aldaar zouden voeden duizend tweehonderd zestig dagen', Openbaring 12:3,4,6. Hieruit blijkt dat *een algemene afval* van Christus in het Romeinse rijk de weg baande voor de Zoon des verderfs.

En daarop verscheen de Zoon des verderfs en hij begon al spoedig de leer van de duivelen te verbreiden. Met deze dwaalleer trok hij 'het derde deel der sterren des hemels, en wierp die op de aarde' Openbaring 12:4. Deze sterren waren predikanten die wel enig licht in hun hoofd hadden, maar geen liefde tot Christus gevoelden in hun hart. Met zijn eigen staart trok de duivel hen van hun verheven plaats. 'De oude en aanzienlijke, die is de kop; maar de profeet die valsheid leert, die is de staart' Jesaja 9:14. Toen verwonderde 'de gehele aarde zich achter het beest', Openbaring 13:3. Over het algemeen gesproken, viel nu het hele Romeinse rijk van Christus af. De *sterren* vielen uit hun loop en verenigden zich met de Universele Bisschop. Zij die zich achter hem verwonderden, volgden hem. Dit geestelijke lichaam van afvalligen die zich verenigden met het nieuwe hoofd van de kerk, de Paus, vormde het geestelijke lichaam van het beest. Dit lichaam zal er zijn gedurende 'een tijd, en tijden, en een halve tijd' Openbaring 12:14.

Gedurende deze periode volgde Daniëls oog het beest tot hij zijn einde had gezien: 'Toen zag ik toe vanwege de stem der grote woorden, welke die hoorn sprak; ik zag toe, totdat het dier gedood, en zijn lichaam verdaan werd, en overgegeven om van het vuur verbrand te worden' Dan. 7:11. Hieruit blijkt dat de Mens der zonde werd geopenbaard, toen men de paus *bisschop van de hele aarde* begon te noemen. Volgens de meeste verklaarders gebeurde dit rond het jaar 606. Toen begonnen Daniëls 'tijd, tijden en een halve tijd'. Toen zag de vrouw het beest, getuigde zij tegen het beest en vluchtte ervoor. Want de *wereld* verwonderde zich achter het beest, maar niet de kerk. Zij is niet van de wereld, zoals Christus ook niet van deze wereld is.

Laten we nu zien wat er van haar wordt en waar ze heen gaat. Zij vluchtte in de woestijn, zoals de kinderen Israëls voor het aangezicht van Farao die in Ezechiël 29:3 een zeedraak genoemd wordt vluchtten in de woestijn. De Kerk bestond voor een tijd uit enkele families die afgezonderd leefden. Daarna werd ze verdreven tot verschillende uithoeken van de aarde. Deze plaats *was haar van God bereid* om zich in te verschuilen. Daarna heeft God meer plaatsen voor haar bereid in het openbaar. En Hij heeft enige aardse vorsten doen opstaan die haar gunstig gezind waren en haar beschermden, opdat de dienaars van de Kerk 'haar aldaar zouden voeden duizend tweehonderd zestig dagen', Openbaring 12:6. Dat is 1260 jaar en deze periode is precies gelijk aan Daniëls 'tijd, tijden en een halve tijd'. Dat betekent dat de vrouw net zo lang zal leven in de woestijn als de antichrist op de troon zit. Ja, ze zal hem overleven en bij zijn ondergang opstaan om te heersen. Gedurende de bovenstaande tijd zal Sion gevoed worden, want er staat geschreven: 'En Ik zal Mijn twee getuigen macht geven, en zij zullen profeteren duizend tweehonderd zestig dagen, met zakken bekleed', Openbaring 11:3.

Aan het eind van deze 1260 jaar zal de tijd van de verdrukking, waarover Daniël sprak, komen. Zo lezen we in de volgende verzen: 'En als zij hun getuigenis zullen geëindigd hebben, zal het beest, dat uit de afgrond opkomt, hun krijg aandoen, en het zal hen overwinnen, en zal hen doden. En hun dode lichamen zullen liggen op de straat der grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodoma en Egypte, alwaar ook onze Heere gekruist is. En de mensen uit de volken, en geslachten, en talen, en natiën, zullen hun dode lichamen zien drie dagen en een halve, en zullen niet toelaten, dat hun dode lichamen in graven gelegd worden', Openbaring 11:7-9.

Ze werden daar niet begraven: dit schijnt erop te wijzen dat ze verbannen waren uit de schoot van de Kerk en in die zin dood waren voor hen die door hen gevoed werden.

Ze lagen in de straten van de grote stad: dit schijnt erop te wijzen dat ze daar bleven liggen om tot vermaak van het Beest te dienen, zoals Simson de Filistijnen moest vermaken. Zo volgt er: 'En die op de aarde wonen, die zullen verblijd zijn over hen, en zullen vreugde bedrijven, en zullen elkander geschenken zenden. En na die drie dagen en een halve, is een Geest des levens uit God in hen gegaan; en zij stonden op hun voeten; en er is grote vrees gevallen op degenen, die hen aanschouwden. En zij hoorden een grote stem uit de hemel, die tot hen zeide: Komt herwaarts op. En zij voeren op naar de hemel in de wolk; en hun vijanden aanschouwden hen' Openbaring 11:10-12. Hier zien we de heerlijke verhoging van de Kerk en de hemelvaart van de getuigen, die plaatsvindt in een wolk. Hieruit blijkt dat wij kunnen opmaken dat het aantal getuigen zeer zal groeien, zoals Paulus zegt 'dat wij zo groot een wolk der getuigen rondom ons hebben liggende' Hebr. 12:1. Dit zullen geen bronnen zonder water zijn of wolken zonder regen, zoals duizenden vandaag zijn. Maar het zullen wolken vol regen zijn, waardoor Christus 'zal nederdalen als een regen op het nagras, als de druppelen die de aarde bevochtigen' Ps. 72:6.

Dit slaan van de getuigen is een tijd van verdrukking voor ons, waar wij haastig naar toegaan. Kijk waar u wilt, u zult deze tijd zien komen. Volgens de beste verklaringen werd de Zoon des verderfs geopenbaard in het jaar 606 en hij zal niet langer dan 1260 jaar of '42 maanden' op de aarde zijn. Dit maakt duidelijk dat de dagen van deze dagloner niet langer zullen duren dan tot 1866 of 1870. Als hier wordt gezien wordt op de oosterse jaartelling, waarin een jaar minder dagen telde, kan dit zelfs nog minder lang duren. Dit moet ik echter aan bijzonder goede calculators overlaten.

Dit is de dag de donkere en bewolkte dag waar Sion mee te maken krijgt en waarvan de avondschatuwen zich al hebben uitgestrekt. Zoals ik heb aangetoond, hebben de arminianen dezelfde grondslag als het pausdom. Zij die in het *buitenste* Voorhof zijn, - en het komt Mij voor dat dit de bastaard-calvinisten zijn die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden, want zij staan het dichtst bij de kerk, dat is het *binnenste* Voorhof, gaan over tot het arminianisme, ja, ze zijn er zelfs al toe overgegaan. Vroeger verzetten ze zich tegen de arminianen en bestreden hun leerstellingen, maar nu hebben ze 'gezanten gezonden en begeren hetgeen tot hun vrede dient', Luk. 14:32. Sommigen walgen hiervan en roepen er tegen terwijl ze tegelijk de moordende geest van het pausdom indrinken en zich verbonden hebben tot ongerechtigheid met hen die nu in Ierland de protestanten doden. Deze mensen zijn in de geest overgegaan tot de hoer van Babylon en ze moeten en ze zullen overgaan tot haar dienst. Ja, iedereen zal haar dienen, behalve de uitverkorenen van God, want er staat geschreven: 'En allen die op de aarde wonen, zullen hetzelfde aanbidden, welke namen niet zijn geschreven in het boek des levens des Lams, Dat geslacht is van de grondlegging der wereld' Openbaring 13:8. Wee, wee, echter allen wie dit betreft! Dat zegt de Waarheid Zelf. 'En een derde engel is hen gevolgd, zeggende met een grote stem: Indien iemand het beest aanbidt en zijn beeld, en ontvangt het merkteken aan zijn voorhoofd of aan zijn hand, die zal ook drinken uit de wijn des toorn Gods, die ongemengd ingeschonken is, in de drinkbeker Zijns toorns; en hij zal gepijnigd worden met vuur en sulfer voor de heilige engelen en voor het Lam' Openbaring 14:9-10.

In het laatste nummer van *The Evangelical Magazine* ten onrechte zo genoemd, dat wordt uitgegeven door Mr. Chapman van Fleet-sstraat, wordt, hoewel niet in ronde woorden zelfs aan de Rooms en een vredesboodschap gestuurd. Dit is de vervulling van het Woord van God dat het *buitenste* Voorhof aan de heidenen gegeven is en dat allen het beest zullen aanbidden, behalve

Gods uitverkorenen wier namen geschreven zijn in de hemel. Daarom moeten we verwachten dat de wolken steeds dikker en dikker zullen worden en dat er steeds meer wolven op de preekstoel en huichelaars in de kerkbanken zullen komen tot de laatste strijd van de Paus en de laatste weeën van Sion aangebroken zullen zijn. Dan zal de Mens der zonde in zijn volle lengte uitgestrekt zijn en de hoer van Babylon met haar grootste waardigheid bekleed zijn en zeggen: 'Ik zit als een koningin, en ben geen weduwe, en zal geen rouw zien.' Dán zal de ure van haar oordeel komen' Openbaring 18:7, 10. De zevende bazuin van de zevende engel zal dit oordeel doen komen, want dezelfde Goddelijke Persoon Die in Daniël zwoer dat het beest er gedurende een tijd, en tijden en een halve tijd zou zijn, zweert voor het gehoor van Johannes dat *de tijd van de paapse tirannie zal ophouden en er geen vervolging meer zal zijn*. Zo lezen we: 'En de engel, die ik zag staan op de zee en op de aarde, hief zijn hand op naar de hemel. En hij zwoer bij Dien, Die leeft in alle eeuwigheid, Die de hemel geschapen heeft en hetgeen daarin is, en de aarde en hetgeen daarin is, en de zee en hetgeen daarin is, dat er geen tijd meer zal zijn. Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft' Openbaring 10:5-7.

Nu, als mijn lezer wil weten wat de zevende bazuin aankondigt, moet ik hem zeggen dat deze bazuin zal klinken bij de opstanding van de getuigen als de Geest hen weer levend maakt en hen opwekt om het evangelie over de hele wereld te verkondigen. 'En de zevende engel heeft gebazuind, en er geschiedden grote stemmen in de hemel, zeggende: De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijn Christus, en Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid', Openbaring 11:15. *Nu zal het evangelie over de wereld gepreekt worden en het grootste koninkrijk dat er ooit was, zal gegeven worden aan de heiligen van de Allerhoogste.*

Maar laten we letten op de dingen die nu gaande zijn en op onze wacht staan. Alle mensen zullen het Beest aanbidden, behalve de uitverkorenen. Daarom moeten we niet geschokt zijn door de algemene afval van de leden van het *buitenste* voorhof, want dat is de heidenen gegeven en daarom *moeten* en zullen ze dat krijgen. Nu gaan zij over tot de Roomse Kerk en onderwerpen zich aan haar heerschappij om het beest te kunnen aanbidden, want allen wier namen niet zijn in het Boek des levens, zullen het Beest aanbidden. De Mens der zonde vergadert nu wat hem is gegeven en als al zijn leden verenigd zijn, zal zijn geestelijke lichaam volkomen zijn. Dan zal 'het dier gedood, en zijn lichaam verdaan' worden, Dan. 7:11. De hoer zal geheel met vuur verbrand worden, want sterk is de Heere God Die haar oordeelt.

Maar laat ons, om onze handen te versterken, zien op Michaël, want Hij zal opstaan als deze vreselijke tijd komt en zal ieder die bevonden wordt geschreven te zijn in het boek, versterken en verlossen.

Zo heb ik u, mijn lezer, de tekenen der tijden gegeven en u een waar verslag gegeven van hetgeen er nu staat te gebeuren. Alle huichelaars in Sion, alle vijanden in Brittanië en zelfs de tijd, zullen mij niet als een valse profeet kunnen uittarten of kunnen aantonen dat deze voorzegging een leugen was.

Einde

OPMERKING

Uit deze preek blijkt dat Huntington de val van de Antichrist verwachtte in 1866-1870.

In 1867 werd Rome inderdaad door Garibaldi veroverd en op 4 september 1870 nam koning Victor Emmanuël de Kerkelijke Staat in, die ophield te bestaan.

Maar dit betekende nog niet de totale ondergang van het Pausdom en de bekering van de leugen tot de waarheid.

Huntington baseerde zijn berekening op 606, toen de Bisschop van Rome algemeen Bisschop van de Westerse Kerk werd. Dit jaar werd door veel auteurs in zijn dagen vastgelegd als het begin van de Pauselijke macht. Het jaartal is echter fout, want het moet 607 zijn, zoals W. Perkins reeds had beschreven.

Andere theologen stelden de begindatum van de regering van de Antichrist vast op 756. Toen de Paus Kerkelijk en Wereldlijk Vorst werd.

Uit het naschrift bij deze preek gevoegd blijkt dat Huntington hiervan op de hoogte was, want hij schrijft: *De kleine hoorn onder hen is de Paus, die opkwam tussen de tien koningen, Dan. 7:20. Voor deze kleine hoorn vielen drie hoornen af, Dan. 7:8. Deze drie kleine Machten werden onderworpen door Pepijn en Karel de Grote, de koningen van Frankrijk, en werden aan de Paus gegeven. Deze gift voorzag hem van de drievoudige kroon op zijn hoofd.*

Deze beroemde schenking van de Franse koning Pepijn aan de Paus vond plaats in 756. De bevestiging hiervan en de uitbreiding van dit gebied gebeurde in 774 door Karel de Grote.

De Nederlandse kanttekening beschrijft dit kernachtig: Openbaring 13:3, noot 9 "opkomst van de antichrist".

... "Dat het Romeinse keizerrijk een dodelijke wonde heeft verkregen, maar dat het Rijk herleefde in de vorm van kerkelijke machten ten tijde van keizer Justinianus in 550 en onder enige volgende keizers, maar die wonde is ten volle geheeld door Pepijn en Karel de Grote ... enz."

Omdat de Heere de precieze datum verborgen houdt, worden wij niet geroepen die vast te stellen, maar worden geboden de zaak te geloven, de Heere te verwachten en ons voor te bereiden op kruis en lijden en lijdzzaam naar de komst des Heeren tot verlossing van Zijn Kerk uit te zien.

AFSCHEIDSPREEK

VAN

WILLIAM HUNTINGTON

GEPREEKT IN

DE VOORZIENIGHEIDSKAPEL, GRAY'S INN LANE

LONDEN

OP WOENSDAGAVOND 9 JUNI 1813

*Vergadert de overgeschoten brokken opdat niets verloren ga,
Joh. 6:13.*

"Gedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt en bewaar het en bekeer u. Indien gij dan niet waakt, zoo zal Ik over u komen als een dief en gij zult niet weten op wat ure Ik over u komen zal". Openbaringen 3:3.

Sommige geleerde mannen verdelen het boek der Openbaring in twee delen, namelijk over *de brieven aan de gemeenten* en *het profetische boek*. Het eerste is vervat in de drie eerste Kapittels en het tweede begint bij het vijfde Kapittel en beiden reiken tot aan het einde van de wereld.

De zeven Kerken in Azië, waaraan Johannes bevolen werd te schrijven, waren typen van de evangelische Kerk en vertegenwoordigen haar toestand in verschillende tijdperken van de dagen van de apostelen tot het einde van de tijd.

Efeze, de eerste van de zeven, vertegenwoordigt haar in de tijd van de apostelen. Dit is duidelijk uit hetgeen tot haar gesproken werd, of tot de engel, dat zijn gezanten die tot haar preekten. "Schrijf aan den engel der gemeente van Efeze: Dit zegt Hij, Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die in het midden der zeven gouden kandelaren wandelt: Ik weet uw werken en uw arbeid en uw lijdzaamheid en dat gij de kwaden niet kunt dragen en dat u beproefd hebt degenen, die uitgeven, dat zij apostelen zijn en zij zijn het niet en u hebt ze leugenaars bevonden". Openbaring 2:1,2.

In geen andere tijden waren er zulke ambtelijke bedieningen van apostelen, dan in de eerste vestiging van de Evangelie Kerk. En Paulus was de man die deze personen beproefde en na beproeving vertelt hij ons wat hij hen bevond te zijn: "Want zulke valse apostelen zijn bedrieglijke arbeiders, zich veranderende in apostelen van Christus" 2 Kor. 11:13. Dit is de vervulling van hetgeen is gesproken tot de gemeente van Efeze "dat gij beproefd hebt degenen, die uitgeven dat zij apostelen zijn; en zij zijn het niet, en hebt hen leugenaars bevonden".

Zoals deze eerste gemeente een type is van de Kerk van Christus ten tijde van de apostelen, zo vertoont is de gemeente van Laodicéa, de laatste van de zeven, de *laatste staat van de strijdende Kerk*, want met deze zal het einde komen van de wereld. Daarom noemt Christus Zichzelf *de Amen* bij die laatste gemeente, om ons te laten weten dat er nooit een andere Kerkstaat hier beneden komen zal. En wat tot de gemeente van Laodicéa wordt gezegd, toont ons duidelijk dat Christus' tweede

komst zal zijn aan het einde van deze Kerkstaat, wat nauwkeurig overeenstemt met de tijd en omstandigheden waarin de wijze en dwaze maagden leefden, beschreven in Mattheüs 25. Zo zegt Christus ook tot de gemeente van Laodicéa: "Zie Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen en Ik zal met hem avondmaal houden en hij met Mij", kapittel 3:20.

Het *profetische boek*, beginnende bij het vijfde kapittel, loopt gelijktijdig met de profetische typen van de Kerk.

Wanneer het zevende zegel, waarmee het boek was verzegeld, werd geopend, bracht het zeven engelen voort met zeven bazuinen. Vijf van deze bazuinen hebben reeds gebazuind en we zijn nu onder de zesde bazuin, welke de Turken in het Oost-Romeinse keizerrijk bracht, zoals wij lezen: "En de zesde engel heeft gebazuind en ik hoorde een stem uit de vier hoornen des gouden altaars, dat voor God was, zeggende tot de zesde engel, die de bazuin had: Ontbind de vier engelen, die gebonden zijn bij de grote rivier, de Eufraat. En de vier engelen zijn ontbonden geworden -de weerhouding door de Voorzienigheid werden weggenomen-, welke bereid waren tegen de ure en dag en maand en jaar". Openbaring 9:13-15.

Het is bijzonder en zeer opmerkenswaardig dat de Turken de rivier de Eufraat overstaken, toen zij eerst bezitting namen van hun tegenwoordig keizerrijk, onder het bevel van vier generaals, Soleiman Shahum en zijn drie zonen.¹ De vader zelf, niet kennende de doorwaadbare plaatsen van de rivier, verdronk erin waardoor twee van zijn zoons zo bang werden dat zij naar Perzië terug gingen, maar de derde, Ortugules en zijn drie zonen -die samen vier zijn- gingen verder aan het hoofd van hun legers.

Zoals de zesde bazuin de Turken in het Oost-Romeinse rijk bracht, zo zal de zesde fiool -onder de zevende bazuin- hen er uitbrengen, hun keizerrijk tot de ondergang brengen en de Oosterse Antichrist verstrooien, *wanneer het Mohamedanisme zal worden gezuiverd van de aarde en het Evangelie van de Zoon van God in deszelfs plaats zal worden bevestigd.*

De zevende bazuin zal bazuinen bij de wederopstanding van de getuigen, wanneer de Geest des levens van God in hen zal komen. Dit zal het begin zijn van de heerlijke Kerkstaat waarvan de gemeente van Filadelfia een type was. In deze Kerkstaat zullen de Joden bekeerd worden en de tweede maal levende ranken worden in Christus de ware Wijnstok.

Dat de zevende engel zijn bazuin zal doen horen bij het begin van Christus geestelijk Rijk is duidelijk, omdat het wordt aangekondigd met 'grote stemmen in de hemel'. (Dit zijn de toejuichingen en verheugingen van de heiligen, want de strijdende kerk op aarde wordt zeer algemeen hemel genoemd in heel dit boek, zoals Openb. 12:1, 3, 7 en 15:1 zullen laten zien.) "De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijnen Christus en Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid", Openb. 11:15. Zoals dus de zevende engel zijn bazuin blaast bij de aanvang van Christus' geestelijke regering, zoo omvat het een tijdsbestek vanaf die tijd tot aan de ontbinding van alle dingen in de natuur; en zoo reiken de Kerk en het profetische boek tot aan het einde van de tijd.

Indien de zeven gemeenten in Azië een type waren van de Kerk van Christus vanaf de dagen der apostelen tot aan het einde van de wereld, wat zij ongetwijfeld zijn, zult u gereed zijn te vragen: In welke Kerkstaat leven wij? *De gemeente van Sardis is een type van de Kerkstaat in onze tijd.* Deze begon bij de Hervorming van het Pausdom door middel van Luther en Calvijn. Zij die de overhand behielden in Thyatire, -de voorafgaande gemeente, welke afschaduwde de donkerste tijden van het

---

¹ Eén ervan was Ottoman, wiens nageslacht regeerde tot de val van het Turkse Rijk.

Pausdom- hadden deze belofte gekregen: "Ik zal hem de morgenster geven", als een voorspel van het groter licht, dat tevoorschijn trad bij de Hervorming. Dit licht werd zeer schoon vergeleken wordt bij de *dageraad* of bij de morgen toen de Kerk van Christus te voorschijn kwam, uit de grootste Roomse duisternis tot het wonderbaar Licht en kennis van het glorierijke Evangelie van de Zoon van God, toen Christus als de Dageraad begon te schijnen in de harten van zoo velen van Zijn leden, in het begin van deze Kerkstaat.

Er zijn twee dingen waarvoor de gemeente van Sardis wordt berispt:

Ten eerste: "*Gij hebt de naam dat gij leeft en zijt dood*".

Ten tweede: "*Ik heb uw werken niet vol gevonden voor God*".

Ten eerste: "*Gij hebt de naam dat gij leeft en gij zijt dood*". Hoe toepasselijk is dit op de toestand van de Kerk in onze tijd. Er is een grote kennis, en deze, louter gevormd door uitwendige vertoningen, heeft van het menselijk oordeel dit loffelijke getuigenis gekregen: "*U leeft*". Maar de alwetende Rechter, Die het hart aanziet en niet oordeelt zoals een mens oordeelt, verklaart dat, de weinige namen in Sardis uitgezonderd, *zij dood is*. "*Gij hebt de naam dat gij leeft en gij zijt dood*". En velen van u, die omgang hebben gehad met sommigen van de hedendaagse belijders, weten dat ze in het algemeen genomen, vervreemd zijn van het leven, er geen rekenschap van kunnen geven en niets verstaan de vertroostende invloed van Gods Geest op de ziel, maar zijn vervreemd van het leven dat daarin is, de gevoelens van de ziel die er uit voortkomen en vanzelf onwetend van de verdiensten van Christus de Gekruiste, Die alleen dit leven kan voeden en voldoen. En de levende heiligen, de weinige namen zelfs in Sardis, zijn heden in een geringe, zwakke en ziekelijke staat. Zeer weinigen van hen verheugen zich in de overvloed van het leven, wandelende in een levende belijdeis, of komen tot de maat van Paulus: "Doch de genade onzes Heeren is zeer overvloedig geweest over mij, met geloof en liefde, die er is in Christus Jezus", 1 Tim. 1:14. Er zijn zeer weinigen die deze maat ervaren of komen tot deze gestalte in de bevinding. En daarom wordt de engel van deze gemeente aangespoord om *wakende te zijn over dezen*, daar zij zwak zijn en geen meerdere genade in oefening hebben en daarom moet hij veel zorg en aandacht aan hen besteden: "*Wees wakende en versterk het overige, dat sterven zou*". En, als dit het geval is met de weinige namen in Sardis, hoe waar is dan des Heeren getuigenis aangaande de rest van de belijders: "*Gij hebt de naam dat gij leeft en gij zijt dood*"

Zij wordt berispt, ten tweede "*Want Ik heb uw werken niet vol gevonden voor God*". Door de werken die hier worden aangeklaagd worden niet bedoeld de werken des geloofs en de arbeid der liefde, die vruchten en gevolgen zijn van des Heeren eigene ingeplante genade. Want, hoewel er een groot gebrek in deze is, -een groot verval daarin bij de heiligen in deze Kerkstaat- is het toch zo, waar ooit deze werken worden gevonden, dat zij aangenaam en Gode behagelijk zijn. Ze worden verklaard als goede werken, *die God tevoren, van eeuwigheid, verordineerd heeft, opdat al Zijn heiligen in dezelfde zoude wandelen*.

Met de werken die hier aangeklaagd worden, zijn bedoeld: de Kerkelijke tucht en kerkregering. De Hervormers Luther en Calvijn, ontvingen en bewaarden bij hun Reformatie gezonde leringen. Dit bestond hoofdzakelijk de zaligmakende leer die zij predikten, in geschriften uitgaven en aandrongen. Maar in de Kerkelijke tucht en regering was er een groot gebrek in Luther instelling. Hij begon op een veel bredere basis dan Calvijn. Allen die de Roomse godsdienst hadden losgelaten, ontving hij bij elkaar in zijn gemeenschap.

Maar Calvijn vormde zijn Kerk te Genève meer naar de methode van de apostelen, niemand in zijn gemeenschap toelattende dan hen die hij op de belijdenis van hun geloof beschouwde als gelovigen in de Zoon van God. Dit was de regel die de apostelen hadden aangenomen, om de discipelen af te scheidden van de menigte, Hand. 19:9 en voor hen afzonderlijke vergaderingen vormden.

Onze Engelse Hervormers ontvingen en bewaarden iedere wezenlijke waarheid die tot de zaligheid nodig is. Maar hun werken in Kerktucht en regering waren belast met dwalingen. Want hoeveel Roomse gebruiken en bijgelovigheden zijn er in hen te vinden? Daarom wordt de engel van de gemeente Sardis in deze boodschap berispt: *"Ik heb uw werken niet vol gevonden voor God"*. Hier zou even goed acht op gegeven moeten worden, als op de Leer. Onze Hervormers gingen verder op de manier van Luther en stichtten de Staatskerk, parochiaal ingericht, en ontvingen in hun gemeenschap, evenals Luther, allen die zich met hen wilden verenigen. Maar dit werk wordt hier door Christus Zelf berispt, want de Kerk van Christus behoort niet Nationaal, noch parochiaal bestuurd te worden; maar zoals verklaard wordt in het 19^e artikel: *"De zichtbare Kerk van Christus is een vergadering van gelovige mensen, in welke het zuivere woord van God wordt gepredikt en de sacramenten behoorlijk worden bediend naar Christus' bevel"*.

Doctor John Owen, die te Fordham in Essex woonde, waar mijn waardige vriend, de heer Dodd nu verblijft, en naderhand verhuisde naar Coggeshall -waar hij een Kerk stichtte op Independentische wijze- en doctor Thomas Goodwin, begonnen in de tijd van Cromwell, kerken te stichten volgens de Independentische grondslag, die niemand toelaat tot hun gemeenschap, dan hen die belijdenis van hun geloof deden en waarvan zij geloofden dat zij ware leden van Christus waren. De vorming van gemeenten naar dit ontwerp is veel zuiverde dan de parochiale methode van de Staatskerk, omdat dit naar het voorbeeld van de apostelen is, zoals ik reeds gezegd heb. Daarom, met de werken die hier aangeklaagd worden, schijnt bedoelt te worden de gebreken in tucht en kerkregering, het toelaten van zo veel overgebleven bijgelovigheden en Roomse ceremonies, die strijdig zijn tegen Gods woord. *"Wees waakzaam en versterk het overige dat sterven zou, want Ik heb Uw werken niet vol gevonden voor God"*

*Ik kom nu tot de woorden van mijn tekst om u aan te tonen de leringen, die moeten worden **aangenomen en bewaard** worden, zullen wij ooit zalig worden.*

1. De eerste is, *de Drie-eenheid van Personen in de Godheid*. Dit is een wezenlijke lering tot zaligheid die moet worden aangenomen en bewaard. Deze waarheid namen onze Hervormers aan en drongen er op aan. Het is deze waarheid die ieder van Gods huisgezin moet leren kennen zoals Paulus verklaart: *"Want ik wil, dat gij weet, hoe grote strijd ik voor u heb en voor degenen die te Laodicéa zijn en zovelen er mijn aangezicht in het vlees niet hebben gezien: opdat hun harten vertroost mogen worden en zij samengevoegd zijn in de liefde en dat tot alle rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid van God en de Vader en van Christus"*, Col. 2:1,2. Hier wordt de Heilige Geest het eerst genoemd en tot de kennis van deze verborgenheid moeten wij allen komen.

Dat er drie onderscheiden Personen in de Godheid zijn, Welke bestaat in één onverdeeld Wezen, even gelijk in alle Goddelijke eigenschappen en volmaaktheden, wordt ontwijfelbaar bewezen door deze heerlijke schriftplaats: *"Want Drie zijn er Die getuigen in de hemel: de Vader, het Woord en de Heilige Geest; en deze Drie zijn één"*, 1 Joh. 5 :7. Hier zien wij, dat er drie onderscheiden Personen zijn, Die getuigen in de hemel en dat deze drie onderscheiden Personen, het éne Wezen

Gods, één God zijn. Dit is de ware God. Alle anderen zijn afgoden of valse goden. Wanneer er wordt tegengeworpen, dat de Drie, Die getuigen in de hemel, slechts drie Namen zijn, antwoorden wij, dat ledige namen nooit kunnen getuigen. Niemand kan dit doen als ware, eigenlijke, verstandige Personen. Daar moeten wezenlijke Personen zijn om de namen te vullen, opdat een wáár getuigenis kan gegeven worden. Onze Hervormers *ontvingen en bewaarden* deze waarheid. Van toen af werd elke Persoon van de Drie-eenheid aangebeden. "O God, Hemelse Vader, wees ons, ellendige zondaren, genadig. O God, de Zoon, verlosser der wereld, wees ons genadig, ellendige zondaren! O God, de Heilige Geest, uitgaande van de Vader en de Zoon, wees ons, ellendige zondaren, genadig. O Heilige, gezegende en heerlijke Drie-eenheid, drie Personen in één God, wees ons, ellendige zondaren genadig!"

Nog eens, op het feest van de Heilige Drievuldigheid, worden deze woorden gebruikt: "*Welke is één God, één Heere, niet één Persoon, maar drie Personen in één Wezen. Want wat wij geloven van de heerlijkheid van de Vader, hetzelfde geloven wij van de Zoon en van de Heilige Geest, zonder enig verschil of onderscheid*".

Indien u nog meer bewijzen wilt hebben, raadpleeg het nauwkeurig en bewonderenswaardig geloofsformulier, van de heilige Athanasius. Onze Hervormers waren geen Arianen. De Drie-eenheid is een leer die wij bij de hervorming hebben herkreten, die u, indien u ooit zalig zult worden, moet *ontvangen en bewaren*. En die leer wordt ook zeker bewaard door allen die ondervinding hebben van de vergeving, rechtvaardigmaking, heiligende genade van onzen Heere Jezus Christus, de eeuwige liefde van God de Vader en de innerlijke vernieuwde invloed van de Heiligen Geest in hun hart, wat hen geschikt maakt voor de hemel. Die hebben een bevindelijke en een verlossende kennis van God in drie Personen, zoals Paulus de Corinthiërs toewent: "De genade van onzen Heere Jezus Christus, en de liefde Gods en de gemeenschap des Heiligen Geestes zij met U allen, Amen" 2 Cor. 13:13. Dit is een bevinding die uitsluitend behoort aan de kinderen Gods.

2 Ten tweede. Een andere leer, die *ontvangen en bewaard* moet worden omdat ze nodig is tot zaligheid, is de *wezenlijke Godheid van Christus*. Indien Hij niet waarachtig en waarlijk God is, in het bezit van iedere eigenschap en volmaaktheid, die de Godheid in het bijzonder eigen zijn, kan Hij nooit voor ons een Zaligmaker zijn. Maar Hij wordt nadrukkelijk en Persoonlijk genoemd: "De grote God en onze Zaligmaker" Titus 2:13. En zo Hij iets minder dan de ware almachtige God was, kon Hij ons nooit tot nut zijn. Let op deze twee gewichtige teksten die Zijn Godheid bewijzen: "Men noemt Zijnen Naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst", Jesaja 9:5 en "Ik ben de Alfa en de Oméga, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die is, en Die was en Die komen zal, de Almachtige", Openbaring 1:8.

Allen die Hem niet meer dan een gewoon mens maken maar wèl hun vertrouwen in Hem stellen, zijn van God vervloekt. "Zo zegt de Heere: "Vervloekt is de man, die op een mens vertrouwt en vlees tot zijn arm stelt, en wiens hart van de Heere afwijkt", Jer. 17:5. Indien Hij niet meer dan een schepsel is, dan kan er geen verlossing noch zaligheid wezen voor iemand van het menselijk geslacht. Niemand van hen zal zijn broeder immermeer kunnen verlossen; hij zal Gode zijn rantsoen niet kunnen geven". Psalm 49:8. Maar dat Hij geen schepsel, doch de Schepper is en daarom de almachtige God, is duidelijk uit deze tekst: "In de beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is", Joh. 1:1,3. "Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij

tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; en Hij is vóór alle dingen -zijnde de eeuwige God- en alle dingen bestaan tezamen door Hem", Col. 1:16,17.

Van het *ontvangen en bewaren* van deze gezegende waarheid hangt onze eeuwige zaligheid af; want niemand die in Christus als een gewoon mens gelooft, zal ooit het koninkrijk der hemelen zien. Maar hij zal, zoo zeker er een God in de hemel is, verdoemd worden, zoo zeker er een woord van waarheid in de Bijbel staat. Hij heeft Zichzelf duidelijk verklaart en overweeg deze woorden goed, want dit is het punt waar het om draait: "Want indien gij niet gelooft, dat Ik die ben, (Die uit Mijzelf bestaat en de eeuwige God ben, Die Mozes zond om de kinderen Israëls uit Egypte te verlossen, Exod. 3:14) zult gij in uw zonde sterven; waar Ik heenga, kunt gijlieden niet komen", Joh. 8:21-24. Hier ziet u dat allen die niet geloven in de wezenlijke Godheid van Gods zoon, in hun zonde zullen sterven, en waar Hij is, zullen zij nooit komen. Indien dit zoo is, dan zullen "dezulken tot straf lijden het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren en van de heerlijkheid Zijner sterkte", 2 Thess. 1:9. Want indien Hij niet meer dan een mens is, kan er geen verlossing voor ons zijn door Zijn gehoorzaamheid en volbracht werk. Want alles wat Hij dan zou kunnen doen was vereist en nodig voor Zichzelf. Hij kon, als een gewoon mens, niets voor een ander verdienen. "Wanneer gij zult gedaan hebben al hetgeen u bevolen is, zoo zegt: Wij zijn onnutte dienstknechten, want wij hebben maar gedaan, hetgeen wij schuldig waren te doen", Lucas 17:10. De gehoorzaamheid van een mens kan niet verder gaan dan dit. Er kan geen verdienste zijn in slechts dat te doen wat wij bevolen waren. Oververdienschte komt voort uit meer te doen dan hetgeen wij bevolen werden, wat geen mens kan volbrengen. Maar Christus, de waarachtige God en mens in één Persoon heeft door Zijn gehoorzaamheid zó n oneindige waarde toegebracht, door de vereniging van de Goddelijke natuur met Zijn mensheid, dat Hij met één offerande een eeuwige verlossing heeft teweeggebracht, voor allen die geloven in Zijn gezegende Naam. Door dit kostbare bloed is er een Fontein geopend die reinigt van alle zonden. En Zijn eeuwigdurende gerechtigheid is genoeg om al de uitverkorenen Gods volkomen van alle zonden te rechtvaardigen. Maar als Hij slechts een gewoon mens was, hoewel nog zo goed en nog zo rechtvaardig en heilig, - en als Mens was Hij dat volmaakt- kan er geen behoud in Hem zijn voor mij, een zondaar.

Deze leer ontvingen onze Hervormers zowel Luther als Calvijn, en bewaarden die; en wij moeten hetzelfde doen zullen we ooit behouden worden. Hoort wat zij zeggen: "Het is noodzakelijk tot de eeuwige zaligheid dat wij also recht geloven de menswording van onze Heere Jezus Christus. Want het rechte geloof is, dat wij geloven en belijden dat onze Heere Jezus Christus, de Zoon van God is, God en mens is, volmaakt God en volmaakt mens, bestaande uit een redelijke ziel en menselijk vlees. Dat Hij gelijk is aan de Vader, wat betreft Zijn Godheid en ondergeschikt aan Zijn Vader, wat betreft Zijn mensheid. Die toch, hoewel God en mens zijnde, geen twee, maar één Christus is. Eén, niet door verwisseling van de Godheid in vlees, maar door aanneming van de mensheid door God. En zo, niet door vermenging van wezen, maar door enigheid van Persoon. Want evenals de redelijke ziel en lichaam één mens zijn, zo is God en mens, één in Christus".

- 3 Ten derde. Een andere wezenlijke leer tot zaligheid, *die wij ontvangen hebben en bewaard moet worden, is Gods eeuwige verkiezing van Zijn volk.* Verkiezing sluit vanzelf de verwerping in. Sommigen zijn verkoren en anderen niet. En het wordt duidelijk in de Schrift vastgesteld, dat slechts een gedeelte van het menselijk geslacht is uitverkoren en verordineerd tot zaligheid. "Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus. Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, vóór de grondlegging der wereld, opdat wij zoude heilig en onberispelijk zijn voor

Hem in de liefde, Die ons tevoren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelf naar het welbehagen van Zijn wil, tot prijs der heerlijkheid Zijner genade", Ef. 1:3-6. Christus is het uitverkoren Hoofd van het verborgen lichaam, de Kerk, Jesaja 42:1, Matth. 12:18 en al de voorwerpen van des Vaders eeuwige liefde en verkiezing zijn in Hem verkoren, en in Hem gezegend met alle geestelijke zegeningen, naar het welbehagen van Zijn soevereine wil. Zijn onverdiende, vrijwillige liefde, genade en Zijn Eigen eer, is de enige oorzaak van de verkiezing van een zeker aantal van het zondige nageslacht van Adam, want in hen kan er geen verdienstelijke oorzaak zijn van zo'n zegening. Dezen worden allen in de tijd geroepen tot de gemeenschap van Christus en verlost in Hem met een eeuwige verlossing. Want die Hij -God de Vader- tevoren gekend heeft, met een kennis van liefde, van aanneming en verkiezing, "die heeft Hij ook tevoren verordineerd den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen. En die Hij tevoren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt". Rom. 8:29,30. Petrus spreekt ook zo over hen: "Uitverkoren naar de voorkennis van God de Vader, in de heiligmaking des Geestes, tot gehoorzaamheid en besprenging des bloeds van Jezus Christus", 1 Petrus 1:2.

Hier zien wij dat eeuwige verkiezing het geloof verzekert, de vergeving van zonde schenkt, en een geschiktheid voor het koninkrijk der hemelen werkt in al de voorwerpen van Gods verkiezing en daarom leidt dit ons *uit*, maar niet *tot* losbandigheid. *De uitverkorenen* zijn uitverkoren in Christus "tot goede werken, welke God voorbereid heeft opdat wij in dezelve zouden wandelen", Efeze 2:10. Om hen te onderscheiden van de wijde wereld worden ze genoemd 'een overblijfsel naar de verkiezing der genade', Rom. 11:5. Een klein kuddeke, "Het is des Vaders welbehagen ulieden het koninkrijk der hemelen te geven", Luc. 12:32. Er zijn weinigen die uitverkoren zijn, die de enge poort en nauwe weg vinden, Matth. 20:16 en 7:14. Maar wanneer zij verzameld en bij elkaar zijn, dan zijn ze een grote schare die niemand tellen kan", Openbaring 7:9. Want onze gezegende Zaligmaker, Die een wonderlijke Teller genoemd wordt, Ps. 56:8 roept ze allen daadwerkelijk bij elkaar, Joh. 10:3. En niemand dan dezen alleen, zullen eens met Christus wezen, of in vereniging met Hem komen, hetzij in de Kerk hier of in de eeuwige heerlijkheid; want er staat: "die met Hem zijn, de geroepenen en uitverkorenen en gelovigen", Openb. 17:14.

Hoe aanstotelijk deze wezenlijke waarheid ook zijn mag voor onze verdorven natuur, Christus verklaart die als de oorsprong en grondslag van alle ware, geestelijke en wezenlijke vreugde: "Doch verblijdt u daarin niet, dat de geesten u onderworpen zijn, maar verblijdt u veelmeer dat uw namen geschreven zijn in de hemelen", Lucas 10:20. En dat de kennis van onze persoonlijke verkiezing in Christus is met trappen te verkrijgen in dit leven, door een gedurig gebedsleven en naarstig gebruik van de genademiddelen die God heeft gegeven. Dit is duidelijk uit de volgende tekst waar Petrus vermaant: Daarom broeders, benaarstigt u te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken, want dat doende zult gij nimmermeer struikelen", 2 Petrus 1:10. En inderdaad, tot wij enigermate hiertoe komen, kan er geen echte vrede, duurzame blijdschap of hechte vastheid zijn. De voorwerpen van Gods verkiezing worden alleen openbaar gemaakt in deze wereld door de *gave van de Geest en door Zijn invloed en werking in hen*, gevende hun een bevinding in hun eigen harten van die geestelijke zegeningen, die hun in Christus waren gegeven van eeuwigheid. Dit is hetgeen waardoor zij openbaar worden dat zij tot Christus' zaad behoren, Jesaja 44:3-5.

Deze leer werd *ontvangen en bewaard* tijdens de Reformatie, door Luther en Calvijn, en ook door onze Hervormers. Van toen hebben ze God gebeden dat Hij het getal van Zijn uitverkorenen wilde

toebrengen Zijn koninkrijk deed komen, dat Hij Zijn dienaars met gerechtigheid zou bekleden en Zijn verkoren volk verblijden.

Het 17^e artikel is er ook vol van. Daarin wordt verklaard: *"De uitverkiezing ten leven is het eeuwige voornemen Gods, waardoor, voordat de aarde was gegrondvest, Hij onherroepelijk had bepaald in Zijn raad die voor ons verborgen is, te verlossen van vervloeking en verdoemenis, die, welke Hij uit de mensen verkoren had, en hen door Christus tot de eeuwige zaligheid te brengen, als vaten ter ere"*.

En verder wordt gezegd: *"De Godvruchtige overweging van de voorbeschikking en onze uitverkiezing in Christus is vol van zoete, aangename en onuitsprekelijke troost voor vromen en zulken die in zichzelf gevoelen de werking van de Geest van Christus, dodende de werken des vleses en hun aardse leden, en hun geest optrekende tot hoge en hemelse dingen"*.

In deze ontzaglijk afvallige tijd waarin wij leven, is deze kostelijke, deze wezenlijke waarheid bijna algemeen overgegeven. Maar, als wij ooit het aangezicht Gods zullen zien en onze aanneming door Hem, moet deze leer worden ontvangen en bewaard.

4 Ten vierde: *een andere wezenlijke lering tot zaligheid is die van persoonlijke verlossing. Ook deze leer werd ontvangen en bewaard bij de Reformatie*, hoewel ze nu bijna verloren is en begraven ligt tussen de dwalingen die zo ontzaglijk veel zijn in onze dagen. De Heere Jezus Christus heeft van eeuwigheid op Zich genomen onze Verlosser te zijn, Jesaja 63:1,9 en in overeenstemming met Zijn eeuwig voornemen, was Hij daartoe bestemd en verordineerd door de Vader, van alle eeuwigheid, 1 Cor. 1:30. De onderwerpen van die verlossing Zijn de uitverkorenen van God en geen anderen, Jesaja 1:27. Dit is het wat persoonlijke verlossing een volstrekt wezenlijke waarheid tot de zaligheid maakt. *De betalende en verdienende oorzaak van in de Verzoening die Christus voor ons heeft aangebracht is Zijn dierbare bloed*, 1 Petrus 1:19. *Dit is de oneindige prijs die betaald is*, en welke de eeuwige zaligheid verzekert van al de voorwerpen van Gods verkiezing; en *de verlossing welke Christus heeft teweeggebracht voor Zijn kinderen, duurt tot in eeuwigheid*, Hebr.9:12.

Nu, als deze verzoening aan ons *toegepast* wordt, verlost deze ons van onze ijdele wandeling, 1 Petrus 1:18,19, van de heersende en verwoestende macht van Satan, Jer. 31:11 en Ps. 106:10; van alle kwaad, Gen. 48:16; van zonde, Ef. 1:7; van de wet en de vervloeking daarvan, Gal. 4 en 3:13; van de dood en het graf, Hosea 13:14; van de verdoemenis der hel, Job. 33:24; van onder de mensen, Open. 14:4; ja, van alle verdoemenis, Rom. 3:24. Indien dit de gezegende gevolgen zijn van de toegepaste Verlossing, en als deze de eeuwige heerlijkheid verzekeren aan allen die die het ondervinden, dan is het toch duidelijk dat de *Verlossing nooit een algemene Verzoening* kan zijn, maar een persoonlijke, want de verlost worden verklaard te zijn "gekocht uit de mensen", Openbaring 14:4. En, indien uit de mensen, dan worden alle mensen niet verlost. Christus verklaart ons dat Hij Zijn leven slechts aflegde voor Zijn schapen "Ik ben de goede Herder; de goede Herder stelt Zijn leven voor de schapen. Gelijkerwijs de Vader Mij kent, also ken Ik ook de Vader, en Ik stel Mijn leven voor de schapen", Joh 10:11,15. Nu, omdat Christus Zijn leven alleen voor Zijn schapen heeft afgelegd, kunnen geen anderen ooit verlost of behouden worden, want *schapen* sluiten niet allen in, slechts een deel van het menselijk geslacht. Want we lezen van honden, Fil.3:2 en Openbaring 22:15; van zwijnen, Matth. 7:6; van wolven, Luc.10:3, Hand. 20 29; van beren, Spr. 28:15; van leeuwen, Ps. 57:5; van vossen, Hooglied 2:15, Lucas 13:32; van bokken, Matth. 25:33; van een geslacht slangen en adders, die de helse verdoemenis niet kunnen ontvlieden, Matth. 23:33, van een geslacht, dat rein in zijn eigen ogen is, maar nooit van hun drek gewassen zijn, Spr. 30:12; van velen, die op de brede weg naar het verderf wandelen, Matth. 7:13.

Daarom, zoo lang als er een verschil overblijft tussen al deze soorten en de schapen, en zo lang als er velen nooit van hun drek gewassen zijn, maar naar het verderf gaan, zo lang kan algemene Verzoening nooit plaats hebben gevonden. De ware verlossing en betaling door Christus komt alleen aan schapen toe, geen anderen zijn er de onderwerpen van. Daarom worden zij allen eeuwig behouden en geen van hen zal verloren gaan. Want zo zegt onze God en Zaligmaker, Die de Waarheid Zelve is, en daarom niet kan liegen "Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze, en zij volgen Mij en Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid; en niemand zal ze uit Mijne hand rukken. Mijn Vader, die ze Mij gegeven heeft, is meerder dan allen; en niemand kan ze rukken uit de hand Mijns Vaders" Joh. 10:27-29. En, als de Heere ons vertelt "zij zullen niet verloren gaan", maar verlost worden 'met een eeuwige verlossing', Jesaja 45:17, dan heeft het geen betekenis wat goddeloze mensen mogen zeggen. In tegendeel, want "laat God waarachtig zijn; maar ieder mens is leugenachtig", die wederstaat en tegenspreekt wat Hij zegt. Indien de blinde leidlieden van onze dagen er op uit waren *de persoonlijke verlossing* te preken, moesten ze zichzelf buitensluiten; alleen door die algemeen te preken, kunnen zij zichzelf met de gehele rest insluiten.

Bovendien, als wij zien naar de uitwendige omstandigheden en de algemene toestand van de wereld beschouwen, die overstroomd is van zonde en leugen, zullen wij ook niets vinden om *algemene Verzoening* aannemelijk te maken. Integendeel, iedere zaak bevestigt het als een onoverwinnelijke waarheid, dat de verzoening persoonlijk, is wat maar door een zeer klein aantal mensen wordt gekend en ondervonden.

Maar, nog eens. Kijk naar de oordeelsdag en beschouw de omstandigheden van die gelegenheid en daar wordt het toch wel duidelijk geopenbaard dat er geen algemene verlossing is, maar *persoonlijk*. "En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon Zijner heerlijkheid; en voor Hem zullen al de volken vergaderd worden -ieder persoonlijk van het menselijk geslacht-, en Hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt. En Hij zal de schapen tot Zijn rechterhand zetten, maar de bokken tot Zijne linkerhand. Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen, die tot Zijne rechterhand zijn -de schapen-: Komt gij gezegende Mijns Vaders, beërft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld. Dan zal Hij zeggen ook tot degenen die ter linkerhand zijn -de bokken-: Gaat weg van Mij, gij vervloekten in het eeuwige vuur, hetwelk de duivel en zijn engelen bereid is. En dezen (de bokken) zullen gaan in de eeuwige pijn; maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven". Matth. 25:31-46. Dit zijn de twee beslissende vonnissen, waarbij alleen de schapen eeuwig gelukkig en gezegend worden.

Die de algemene verlossing voorstaan, zeggen dat talrijke mensen zullen verloren gaan en vervloekt worden voor wie Christus gestorven is. Dit is dus de God der waarheid tot een leugenaar te verklaren, want Hij zegt: "zij zullen niet verloren gaan". En wat kan de duivel daarop zeggen?

Dus, allen die zo'n leugenachtige leer voortbrengen, verdediggen en beminnen, zullen zijn onder de honden, de tovenaars, de hoereerders, de doodslagers en de afgodendienaars. Ze worden buiten de hemelstad gesloten, terwijl Christus' schapen, "de vrijgekochten des Heeren, zullen wederkeren en tot Sion komen -de triomferende Kerk hierboven- met gejuich en eeuwige blijdschap zullen zij verkrijgen, maar droefenis en zuchting zullen wegvlieden", Jesaja 35:10.

5 Ten vijfde: Een andere leerstelling die wezenlijk tot de zaligheid nodig is, is de rechtvaardiging uit het geloof of door de toegerekende gerechtigheid. Dat niemand door iets van zijn eigen werken kan gerechtvaardigd worden, is duidelijk omdat "allen gezondigd hebben en derven de

heerlijkheid Gods", Rom. 3:23. En daarom zal 'uit de werken der wet' of door onze eigen persoonlijke gehoorzaamheid "geen vlees gerechtvaardigd worden voor Hem", Rom. 3:20. En Gods getuigenis van heel het menselijk geslacht, sinds de val van Adam, is, 'dat er niemand rechtvaardig is, ook niet één', Rom. 3:10. "Allen zijn dienstknechten der zonde en vrij van de gerechtigheid", Rom. 6:20. En wanneer een Ethiopiër zijn huid kan veranderen en een luipaard zijn vlekken, dan kunnen wij, die geleerd zijn kwaad te doen, goed doen, Jer. 13:23. "Een kwade boom kan geen goede vruchten voortbrengen". Omdat wij dus allen zondaars zijn, wordt er verklaard dat rechtvaardiging *om niet* is, uit Gods genade, Rom. 3:24, wat *door toegerekende gerechtigheid* wordt geschonken en niet door werken is te verkrijgen. "Nu degene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld. Doch degene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die de goddelozen rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid. Gelijk ook David de mens zalig spreekt, welke de Heere de rechtvaardigheid toerekent zonder werken", Rom. 4:4-6. Hier is rechtvaardigheid door toerekening en op deze manier worden al de uitverkorenen rechtvaardig voor God gemaakt.

Onze gezegende Zaligmaker is van eeuwigheid voor ons geworden *rechtvaardigheid van God*, 1 Cor. 1:30. In de volheid des tijds kwam Hij om de Verzoening uit te werken en teweeg te brengen, zodat alle uitverkorenen gerechtvaardigd konden worden. In onze natuur, plaats en stand, als onze Borg, gaf Hij de *wet* volmaakte gehoorzaamheid, en ieder *voorschrift* werd volbracht. En omdat de dood de bedreigde straf was op de overtreding van de wet, doorstond Hij die, door te sterven. Hij de Rechtvaardige, voor de onrechtvaardigen, zoals de Vader beloofd had: "Hij zal Mijn wet grootmaken en zal hem verheerlijken", Engelse vertaling. Hij doorstond de vloek en wraak van God, die wij op onze hals hadden gehaald, deed verzoening voor de zonde, bevredigde de gerechtigheid en werd zoo "het einde der wet tot rechtvaardigheid een iegelijk die gelooft", Rom. 10:4. Hij bracht een eeuwige gerechtigheid aan, Dan. 9:24. En deze eeuwige gerechtigheid of volmaakte gehoorzaamheid van Christus, nam God de Vader aan tot onze voordeel. God is hiermee zeer vergenoegd en plaatst die op rekening van al Zijn zaad. Nu, door en wegens deze alleen, worden zij *rechtvaardig gerekend*.

Het geloof, door God gewerkt, neemt dit aan, past het zich toe en ontvangt dit tot onze rechtvaardigheid voor God. Deze gerechtigheid bevrijdt ons van alle beschuldiging en verdoemenis, hetzij van de wet, satan of ons geweten, en hierin zijn wij volmaakt, zien er geheel schoon uit, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks. "Men zal van Mij zeggen, gewisselijk, in de Heere zijn gerechtigheden en sterkte," en: "In de Heere zullen gerechtvaardigd worden en zich beroemen, het ganse zaad van Israël," Jesaja 45:24,25.

Waar deze gerechtigheid wordt toegepast, is het een vrije gave, Rom. 5:17, en de enige bedekking die ons kan verbergen en die ons bevrijdt van onze schaamte, Openbaring 3:18. Dat het alleen de gehoorzaamheid van Christus is die ons kan rechtvaardigen, wordt duidelijk geleerd in deze tekst: "Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien éénen mens -van Adam, die werd toegerekend aan al zijn nakomelingen- velen tot zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Eénen -van Christus, toegerekend aan al Zijn zaad- velen tot rechtvaardigen gesteld worden", Rom. 5:19. En een van de liefelijkste teksten van allen, over de toerekening is deze: "Dien Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt".

Dus, al de zonde moest op Hem zijn, door toerekening. En het behaagde de Vader de ongerechtigheid van ons allen op Hem te leggen, opdat wij door Zijn gehoorzaamheid, zouden worden, *rechtvaardigheid Gods in Hem*", 2 Cor. 5:21. Dit is de weg waardoor goddelozen worden

gerechtvaardigd, bestaanbaar met waarheid en gerechtigheid. En inderdaad, iedere eigenschap en volmaaktheid van de Godheid stemt overeen in de vervulling daarvan, door het geloof in Christus Jezus. Zo worden al de uitverkorenen Gods gerechtvaardigd. "Uw volk zullen allen tezamen rechtvaardigen zijn, een spruit Mijner plantingen, een werk Mijner handen, opdat Ik verheerlijkt worde", Jesaja 60:21. Eikenbomen der gerechtigheid, een planting des Heeren", Jesaja 61:3. En waar deze rechtvaardigheid ook wordt genoten, verdrijft die alle verdoemenis uit het geweten en wordt vergezeld met vrede. "Het werk der gerechtigheid zal vrede zijn, en de werking der gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in eeuwigheid" Jesaja 32:17; Rom. 5:12. Het wordt vergezeld met een verheuging in God, als de God van onze zaligheid. "Ik ben zeer vrolijk in de Heere; mijn ziel verheugt zich in mijn God; want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan", Jesaja 61:10. Het geeft ons een recht en aanspraak op het koninkrijk der hemelen, want die God rechtvaardigt, deze zal Hij ook verheerlijken, Rom. 8:30; en het geeft ons een ruime ingang erin: "Doe de poorten open, dat het rechtvaardige volk daarin ga, hetwelk de getrouwigheden bewaart", Jesaja 26:2 . "Dan zullen de rechtvaardigen blinken, gelijk de zon, in het koninkrijk huns Vaders", Matth. 13:43 en dat voor eeuwig.

Inklevende rechtvaardigheid is er nooit in één mens geweest, Christus Jezus, als mens, uitgezonderd, sinds Adam viel. En, omdat allen van nature veroordeelde misdadigers zijn, zijn alle werken in dezen staat verricht, dode werken. Want de werken kunnen zich nooit hoger verheffen dan de staat van de werkman. En denkt er aan, wij moeten gereinigd worden van dode werken, voordat wij de levende God aangenaam kunnen dienen. Wat voor middelen zulken mogen gebruiken, wat voor werken zij mogen verrichten, met het doel de hemel te verdienen en zichzelf aan te bevelen in de gunst van God, Hij zal hen allen: *werkers van ongerechtigheid* noemen; en hen dienovereenkomstig behandelen omdat zij geen gelovigen zijn in de Zoon van God en gekleed zijn in Zijn rechtvaardigheid. "Gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt, Ik ken u niet", Matth. 7:23 en 25:12. "Vriend, hoe zijt gij hier gekomen, geen bruiloftskleed hebbende?" Door dit te missen, waarmee de toegerekende rechtvaardigheid bedoeld wordt, werd hij in zichzelf veroordeeld, het geweten beschuldigde hem, zonde en schuld knaagde aan hem, de wraak en vervloeking Gods werkten in hem en sloten zijn mond: "hij verstomde." En zo werd hij in zijn boeien of in zijn zonde, in de buitenste duisternis geworpen, waar weinig zal zijn en knersing der tanden", Matth. 22:12,13.

Zo zal het gaan met iedereen die niet ontvangt en bewaart de gehoorzaamheid van Christus als hun rechtvaardigmaking voor God. De Arminiaan zal deze dan niet langer *toegerekende onzin* noemen, want dan zal hij weten dat allen vergaan en voor eeuwig verloren zijn, die hier niet in zijn gekleed. Rechtvaardigmaking uit het geloof of door de toerekening van de gerechtigheid van Christus, is een leer tot zaligheid nodig, die moet worden ontvangen en bewaard, zoals het was bij de Hervormers. Luther in de brief aan de Galaten is er vol van.

En ook is het 11e artikel van de Staatskerk: "*Wij worden rechtvaardig gerekend voor God alleen om de verdienste van onzen Heere en Zaligmaker Jezus Christus, door het geloof; en niet om onze eigene werken of verdiensten. Waarom dit, dat wij alléén door het geloof worden gerechtvaardigd, een meest heilzame leer is en zeer vol van troost, gelijk meer breedvoerig is uitgedrukt in de leerrede over de rechtvaardigmaking*".

6 Ten zesde: *Een andere leer wezenlijk tot zaligheid nodig, en die ontvangen en bewaard moet worden, zullen wij ooit het koninkrijk der hemelen ingaan, is de inwoning van de Geest en wedergeboorte door Hem.* Er is geen leer die meer ergernis geeft dan deze en toch bevat deze ieder kenteken van

zaligmakende kennis of bevinding die er ooit is geweest of ooit zijn zal, of genoten zal worden in deze wereld. Bij wie Gods Geest niet woont, waar Zijn invloeden en werkingen niet worden ondervonden, die zijn allen dienstknechten van de zonde en vrij van de gerechtigheid. "De sterk gewapende bewaakt zijn hof" en er is geen geestelijk verstand. "Hij, Die het gemaakt heeft, zal Zich deszelve niet ontfermen en Die het geformeerd heeft zal aan hetzelfde geen genade bewijzen" Jesaja 27:11. Hoort dit bewijs van de inwoning van de Geest in de uitverkorenen Gods: "Die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen. Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zoo anders de Geest Gods in u woont. Maar zoo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe", Rom. 8:8,9. Dit is Zijn inwoning, zonder welke er geen zaligheid is, omdat zulken Christus niet toekomen.

Nogmaals. "Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van de Heiligen Geest, die *in* u is, Dien gij van God hebt en gij uws zelfs niet zijt" 1 Cor. 6 :19. En Christus zegt: "En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid, namelijk de Geest der waarheid, Welken de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij u blijven en zal in u zijn", Joh. 14 :16,17. "Maar zoo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, die zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven", Joh 4:14. De Heilige Geest woont of verblijft dus in alle gelovigen, in een zekere maat of trap, zoals deze tekst bewijst: "Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen. En zij zullen uitspruiten tussen in het gras, als de wilgen aan de waterbeken. Deze zal zeggen: Ik ben des Heeren; en die zal zich noemen met de naam van Jacob; en gene zal met zijne hand schrijven: Ik ben des Heeren; en zich toenoemen met de naam van Israël", Jesaja 44:3-5.

Al diegenen in wie de Geest woont, beïnvloedt en bewerkt Hij om hen te bevrijden van de heersende en vernielende macht, beide van Satan, zonde en dood, opdat zij gebracht mogen worden tot een gepaste toestand en een geschiktheid voor de hemel. Dit werk van de Geest in de ziel, wordt als volgt beschreven: "Niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijne barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes", Titus 3:5. Het is een kostelijke verwisseling welke de heiligen in dit bad ondervinden, wanneer hun oude dingen worden afgewassen, de dingen die ons gewoon zijn in de natuurstaat, en de nieuwe dingen aankomen waarvan de Heilige Geest de Schepper is. Want onze vernieuwing moet in zich sluiten, een *herstel* tot iets wat tevoren aanwezig was. Dit is *het beeld Gods* wat wij verloren zijn door de val, maar wij worden tot hetzelfde weer hersteld 'door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes'. Hij verwijdert de dood uit onze zielen en maakt ons levend en geeft ons het éúwig leven; verwijdert de duisternis uit ons verstand en geeft het licht des levens; verwijdert de opstand en onbuigzaamheid uit de wil en brengt ons in berusting en onderwerping aan de hoogste wil van God; verwijdert wanhoop en twijfel en geeft ons een levendige hoop; verwijdert ongelooft en werkt geloof; verwijdert hardheid van hart en brengt zachtmoedigheid, Goddelijke droefheid en berouw ten leven; verwijdert vleselijkheid uit het gemoed en brengt geestelijke of hemelse gezindheid, vergezeld met leven en vrede; verwijdert dwalingen uit het verstand en voorziet het met waarheid. Hij is het zuivere op ons gesprenkelde Water, dat reinigt van alle vuil van zonde en brengt vergeving en vrede in het hart. Hij verwijdert de veroordeling, door uitspreking van het vonnis van rechtvaardiging in de vierschaar van de consciëntie, als de rechtvaardigheid van Christus door het geloof wordt ingeplant; verwijdert de vijandschap en stort de liefde Gods in onze harten; verwijdert de afgoden uit onze genegenheden

en leidt ons ertoe om God boven alles lief te hebben; verwijdert dienstbaarheid onder zonde en slaafse vrees en brengt vrijheid; verwijdert twijfelingen, vrees en overmatige zorg, door bezit van ons te nemen als een Trooster en als de Geest van aanneming, getuigende met onze geest dat wij de kinderen Gods zijn. "Alle deze dingen werkt een en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs Hij wil", 1 Cor. 12:11. Dit is het werk des Geestes wat ons een gepastheid geeft voor de hemel. Dit is ons zalig te maken door het bad der wedergeboorte. Dit is het vernieuwende werk van de Heilige Geeste, wat volstrekt nodig is tot eeuwige zaligheid. Hierdoor wordt de Kerk een geschikte woonplaats voor God, want het wordt zo verklaard: "Ook gij wordt mede gebouwd tot een woonstede Gods in de Geest", Efeze 2:22.

Loochen de bezieling van de Geest, en er is geen Kerk, noch woonplaats voor God op aarde; maar de berg Sion, Zijn verkoren en verlost volk is Zijn rustplaats voor eeuwig. Hij heeft het begeerd tot Zijne woonplaats: "Hier zal ik wonen want Ik heb ze begeerd." En: "Uit Sion, de volkomenheid der schoonheid, verschijnt God blinkende", Psalm 132:14 en 50:2. Deze inwoning en het wederbarende werk van de Heilige Geest in de ziel, is een vaste waarheid, die moet *worden ontvangen, ondervonden, genoten en bewaard*, zullen wij ooit het aangezicht Gods in de hemel zien.

De invloeden van de Geest, die wij kunnen waarnemen, zijn verscheiden. Zijn werkingen moeten daarom niet beperkt worden tot de liefde en de troost, want Hij wordt genoemd: een Geest der openbaring en des verstands; van kracht en van raad; van wijsheid en kennis; van de vrees des Heeren; van onderscheiding; van geloof; van genade en der gebeden, enz. net zo wel als een Trooster of als de Geest der liefde. Maar wij houden het meest van Zijn inwoning als een Trooster: "Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in eeuwigheid," Joh. 14:16. Niet dat Hij ons altijd *troost*, maar dat Hij altijd bij ons *woont* als Trooster en Schepper van alles wat wij ondervinden.

Hij troost ons door verschillende werkingen, zoals: Door het getuigen van Christus aan ons als onze eigen Zaligmaker, Rom. 15 :13. Door het nemen uit de dingen van Christus, die Hij ons toont en maakt ons Zijn volbrachte werk bekend. Door het geloof te vermeerderen tot een levende oefening, zodat wij geloven in de liefde Gods tot ons, 1 Joh. 4:16. Door ons in de waarheid te leiden en te openbaren de verborgenheden van het Koninkrijk, zodat wij bevindelijk genieten de zegeningen die wij in Hem hebben, Joh. 16:13-15. Door nabij te brengen de gerechtigheid van Christus en ons in staat stellend die door het geloof aan te nemen, Jesaja 46:13. Door ons het gevoelige genot van het onderpand der toekomstige erfenis in onze harten te geven, Ef.1:14. Door ons te eigenen als de Geest der aanneming en te getuigen met onze geest dat wij kinderen Gods zijn, Rom. 8:14-17. Dit troost ons wonderlijk. Door de beloften toe te passen, zo dat wij van de zegeningen daarin kunnen leven, als ons eigendom, Jesaja 66:11-13. Maar boven alles troost Hij ons door in het hart Gods eeuwige liefde tot ons in Christus, uit te storten waardoor alle vrees en pijn wordt uitgedreven. Onuitsprekelijke troost ligt in het genot van deze liefde, 1 Joh. 4:18. En in deze liefde ligt de troost. "Mijn Vader zal u een ander Trooster geven, opdat Hij bij in u blijve in der eeuwigheid, namelijk de Geest der waarheid, Welken de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij ulieden en zal in U zijn", Joh. 14:16-17. En op deze werking van Zijn inwoning moeten wij ons oog richten, want dit maakt boven alles 'de wegen der Wijsheid lieflijk en al hare paden vrede'. En, indien wij nooit worden gebracht om die liefde te ondervinden, of dat die liefde uitgestort wordt in onze harten, wat voor gaven wij mogen hebben, welke kennis of verstand, of wat voor geloof we mogen bezitten, als deze liefde er niet mee vergezeld is, dan zijn wij niets dan een belijder in naam, hebbende wij een naam dat wij leven, maar zijn dood, 1 Cor. 13:2. De Geest plant iedere genade in de harten van Gods

volk. Daarom wordt Hij de Geest der genade genoemd, Zach. 12:10. En Hij is het leven van hen allen.

Niemand kan ooit dit leven beoefenen, dan alleen als deze hemelse Wind op hen blaast en hen beïnvloedt, of, als dit levende Water hun wortel doet uitspruiten. Zonder Hem is er geen dorsten naar de levende God; geen vurige begeerte naar de gekruiste Christus; geen hongeren naar de gerechtigheid; geen kinderlijke vrees; geen duurzame blijdschap; geen ruime hoop; geen levende oefening des geloofs; geen genieting van de vrede Gods die alle verstand te boven gaat; geen hemelsgezindheid; geen verandering van gedaante, tot de heerlijkheid van Christus; geen geduld en lijdzaamheid om onder langdurige verzoeken en beproevingen het hoofd boven water te houden; geen zachtmoedigheid en Goddelijk berouw; geen bekering ten leven; geen verborgenheid des koninkrijks worden geopenbaard en verklaard; geen kennis van de gekruiste Christus; geen ontvangen zegeningen; geen overwinning bij God in het gebed; geen volle verzekerdheid des verstands; geen wijsheid of kennis, die 'de vastheid van Sions tijd' behoorde te wezen; geen onderpand van de toekomstige erfenis in onze harten; geen vruchtbaarheid voor God; geen overwinning over dwalingen, zonde, satan of de wereld; geen volmaakte liefde die de vrees uit het hart uitdrijft; geen verblijden in de hoop der heerlijkheid Gods; neen, alleen als de Heilige Geest, de Geest aller genade, de Herschepper dit alles uitwerkt. "De vrucht des Geestes is in alle goedheid, en rechtvaardigheid en waarheid", Ef. 5:9.

En, indien dit zoo is, dan moeten allen voor eeuwig verloren gaan die de inblazing en het werk van de Geest op de zielen van mensen loochenen.

Deze waarheid werd *ontvangen en bewaard bij de reformatie*. En de artikelen, leerregels en het gebedenboek van de Staatskerk zijn hierin overvloedig. Onze Engelse Hervormers verklaren: *dat wij zonder de Geest noch kunnen denken noch enig ding recht kunnen doen*; en hierom bidden ze: *"reinig de gedachten onzer harten door de inblazing van Uw Heilige Geest"*. En ergens anders: *"Neem Uwen Heiligen Geest niet van ons"*. Bovendien dat: *"Het gehele lichaam der Kerk wordt geregeerd en geheiligd door de Geest"*. En dat er geen ware christenen zijn dan zulken die de gelukzalige deelgenoten des Geestes zijn. En de leerregels voor de Pinksterbelijdenis handelen overal in 't bijzonder over hetgeen gezegd is.

Dit zijn waarheden, mijn broederen, die u moet ontvangen, bewaren en erbij blijven, als u ooit zalig zult worden. Laat nooit een enkele ervan varen. U hebt ze gelovig uit mijn mond gehoord. En als u ertoe geleid wordt ze te gevoelen in de kracht en in het gelukzalige gebruik van de zegeningen daarin vervat, zult u ondervinden wanneer u op uw sterfbed ligt, dat het 't zachtste oorkussen verschaft, waar ooit een ziel zich op neer kan leggen.

Maar, waar worden in onze dagen deze wezenlijke waarheden gepreekt, gehoord, ontvangen en bewaard? Wij mogen wel zeggen, "Hoe is het goud zó verdonkerd, het goede fijne goud zó veranderd!" En vragen naar de oude paden: 'Waar is de goede weg? Waar zijn ze, die door de poorten gaan om de weg voor het volk te bereiden? Die de baan verhogen, de stenen wegruimen en een banier tot de volken omhoog steken? Deze herstellere van de bressen, van de oude paden om in te wandelen, zulke mannen die de waarheid verdedigen, zijn in onze dagen kostbaarder dan het goud van Ofir. Want o Sardis, uw leiders zijn de oorzaak van uw dwalen en de weg Uwer paden keren zij om! Uw wachters zijn over het algemeen blind en deze leiden de blinden, tot ze samen in de gracht vallen.

De Ariaan, Sociniaan en Sabelliaan loochenen de ware God, Vader, Zoon en Heilige Geest; en houden niets over dan de afgoden van hun eigen inbeelding. De Sociniaan ontkent de voldoening van Christus, die Hij aan de Goddelijke gerechtigheid deed; ontkent ook dat Gods gerechtigheid

die vorderde, dat die dus geheel en al nodig is. Zo maken ze God ontrouw aan Zijn woord, Die verklaart dat Hij de schuldige geenszins zal rechtvaardigen zonder een volkomen en volmaakte genoegdoening. De Arminiaan en andere geesteloze mensen loochenen de soevereiniteit Gods en maken de Allerhoogste afhankelijk aan de wil van het schepsel. Zij loochenen voorbeschikking en uitverkiezing en noemen, deze *afschuwelijke besluiten*; ontkennen toegerekende rechtvaardigheid en noemen die *toegerekende onzin*; ontkennen bijzondere verlossing en *verklaren dat Christus stierf voor velen die nu in de hel zijn*; ontkennen de krachtdadige, almachtige genade en de volharding der heiligen en zeggen dat vele deelgenoten van ware genade afvallen, omkomen en na alles worden verdoemd. En zo wordt, door die dieven of door anderen, iedere waarheid van het eeuwig Evangelie, in onze dagen openlijk gelasterd, veracht en tegengestaan. En elke verdoemelijke dwaling en ketterij, die ooit door Satan werd voortgebracht, wordt openlijk in omloop gebracht, verdedigd en beschermd. "De waarheid struikelt op de straten." En dat is de reden waarom oprechtheid of een goed geweten bij de mensen niet meer binnen kunnen komen.

De waarheden die ons Sardis bij de reformatie ontving in zuiverheid, in kracht en in genegenheid, worden bijna algemeen verworpen, overgegeven of verlaten. Maar, geprezen zij de Heere, er zijn enige weinige namen, zelfs in ons Sardis, die ze bewaren. Christus zegt van hen: *Zij hebben hunne klederen niet bekleedt en zij zullen met Mij wandelen in witte klederen, overmits zij het waardig zijn.*

Maar alle anderen zullen zich van de waarheid afkeren en zich tot fabelen begeven.

Ik ken een persoon, die met deze wezenlijke waarheden begon en ze jaren heeft gepreekt, die hand in hand wandelde met de overleden heer August Toplady, maar die nu zó heeft overgegeven en laten varen, dat hij in zo'n blindheid en verwarring is gekomen, dat ik in mijn hart geloof dat hij niet in staat is om één waarheid wezenlijk en helder tot zaligheid vast te stellen, te bevestigen of te beproeven.

Een ander man, met een grote belijdenis, die eens zei: -ik geloof om mij aan te tasten-"weg met je innerlijke kieteling." Hij noemde de invloed van de Geest in verschillende wegen op ons werkende en ons gevende een verandering van gesteldheid en gevoelen, met zo'n verachtelijke naam. Toen hij op zijn sterfbed kwam, was hij in de grootste mate ellendig en weigerde volstrekt getroost te worden. O, weigerde getroost te worden! Hij had gezondigd tegen de Heilige Geest, dat was de reden. En daarom, welke troost kan er voor hen zijn? Na zijn dood werd zijn lichaam geopend, toen bleek hij een ongewoon en huiveringwekkend schouwspel te wezen, want verscheiden dingen in hem waren uit hun plaats bewogen. Zulke ontzagwekkende getuigenissen als deze verzegelen hun eigene verdoemenis. En het zwaarste wat kan worden opgelegd wacht hun, zoals onze Zaligmaker verklaard: "Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal de mensen vergeven worden; maar de lastering tegen de Geest zal de mensen niet vergeven worden. En zoo wie enig woord gesproken zal hebben tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar zoo wie tegen de Heilige Geest zal gesproken hebben, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomstige", Matth. 12:31, 32

Sommigen van u mogen zeggen, dit is een harde prediking. Maar de waarheden die ik heb overgeleverd zijn die welke God Zelf in mij heeft gewerkt en mij daarin heeft onderwezen en ik heb besloten dat u ze allen ten volle zult horen. En door deze gelovig en ten volle aan u te verklaren heb ik mijn eigen ziel bevrijd. Ik ben vrij van het bloed van u allen, want ik heb niet nagelaten, u al de raad Gods te verklaren, zover als Hij ze mij heeft geopenbaard en bekend gemaakt. "Gedenkt daarom hoe gij ze hebt ontvangen en gehoord." Onderzoekt of u deze dingen zó hebt *gehoord* dat u ze hebt geloofd en begrepen en ze lief hebt; en of u ze bevindelijk en krachtdadig hebt *ontvangen*, om te genieten de verlossende weldaden en zegeningen daarin vervat.

Ondervindt iemand ze zoodanig, dan hebt u ze waarlijk en *verlossend gehoord en ontvangen*. Bewaart dan dezelve, wandelt in hen en blijft bij hen, en bekeert u van de lauwheid, liefdeloosheid en onverschilligheid waar u in verkeert. Belijdt dit voor God en roept Hem aan om Zijn vergeving, ziende dat Hij beloofd heeft: "Ik zal hunlieder afkering genezen, Ik zal hen vrijwillig liefhebben", Hosea 14:5.

Ik kom nu tot de waakzaamheid. "*Indien gij dan niet waakt, zoo zal Ik over u komen als een dief en gij zult niet weten op wat ure Ik over u komen zal.*"

Wij moeten *de hand Gods op de aarde in Zijn werken onder de mensen gadeslaan* en opmerken. "Omdat zij niet letten op de daden des Heeren noch op het werk Zijner handen, zal Hij hen afbreken en zal hen niet bouwen, Psalm 28:5; Jesaja 5:12. Geeft acht op Zijn hand in de Voorzienigheid; want zoals Hij gezegd heeft dat Hij al Zijn goedheid voor ons doet mee werken ten goede, maar als wij niet zorgvuldig zijn om Zijn ontvangen weldaden op te merken, zullen wij ze nooit met dankbaarheid erkennen tot Gods eer.

Houdt de wacht tegen *de zonde* omdat die alleen een scheiding maken tussen God en uw ziel en de gemeenschap en deelgenootschap met Hem verhinderen.

Waakt tegen *dwalingen* opdat wij daardoor niet verstrikt worden, noch afgeleid van de waarheid, zoals die in Jezus is, noch vallen uit onze eerste standvastigheid.

Waakt over het *werk der genade* in ons eigen hart, om te zien hoe het verder gaat en dat wij in staat mogen zijn te onderscheiden tussen wat uit het vlees komt en wat uit de Geest geboren is.

Waakt *in het gebed*. Als wij bidden, moeten wij in het gebed waken, opdat de antwoorden niet over het hoofd worden gezien en dat iedere zaak die de Heere beloofd heeft en ons in Christus is gegeven, tot ons mag komen in antwoord hierop.

Waakt tegen *de Mens der zonde* [de Antichrist] om te zien welke voortgang en nadering hij maakt in zijn macht en hoe zijn lichaam zich daaronder gedraagt. Wij moeten een waakzaam oog op hem houden, omdat allen aan hem gegeven zijn, behalve Gods Eigen getuigen. En daar het voorzgd is dat hij moeten heersen en overwinnen, is het ons voorrecht om hem van nabij te aanschouwen, "want hij nadert om te verstrooien de hand des heiligen volks", Daniël 12:7. Daarom moeten wij hem meten in al onze waarnemingen, met het woord Gods, want: "Wie is wijs? Die neme deze dingen waar; en dat zij verstandiglijk letten op de goedertierenheden des Heeren", Psalm 107:43.

"*Indien gij dan niet waakt, zo zal Ik over u komen als een dief.*" Niet om te doden, te stelen en te verwoesten, maar door verrassing, plotseling, onverwacht en ongemerkt. "*En gij zult niet weten op wat ure Ik over u komen zal.*" Deze ure is de ure der verzoeking, waarover mijn geest 5 jaar lang veel geoefend werd, tot de Heere mij vertelde op mijn bed: "*Dit is de ure der verzoeking.*" En ik geloof het met geheel mijn hart. En het is een ontzaglijke tijd geweest. Maar zij die gehoorzaam gebleven zijn aan de hogere machten en zich onderwierpen aan de regel dat gezag en macht een ordening van God is, werden niet verrast als een dief. Terwijl zij die de geest van ontevredenheid en opstand tegen de machten die God verordineerd heeft, hebben ingedronken, plotseling verrast werden, verstrikt en gebonden werden in hun zonde. Ik geloof dat deze *ure der verzoeking* begon toen Tom Paine voor het eerst ging publiceren; en het is verwonderlijk hoe zijn revolutionaire beginselen zich verbreiden in de wereld, evenals een overstromende zondvloed.

Het was een twistzaak in de oude tijden, of de Joden zich moesten onderwerpen aan heidense koningen, heersers, landvoogden en overheden. De apostelen echter, stonden erop dat het recht was en dat ieder hen moest gehoorzamen. Onderwerping aan de hogere machten dringt het woord Gods sterk aan en zonder dit kunnen wij geen goede consciëntie hebben voor Gods aangezicht.

Een duidelijker waarheid is er in de hele Bijbel niet beschreven. "Zijt dan alle menselijke ordening onderdanig, om des Heeren wil; hetzij de Koning, als de opperste macht hebbende; hetzij de stadhouderen, als die van hem gezonden worden, tot straf wel der kwaaddoeners, maar tot prijs dergenen, die goed doen. Eert een iegelijk; hebt de broederschap lief; vreest God; eert de koning", 1 Petrus 2:13, 14, 17. En hij noemt hen die de heerschappij verachten "kinderen der vervloeking", 2 Petrus 2 :10,14. Paulus opdracht aan Titus is: "Vermaan hun, dat zij aan de overheden en machten onderdanig zijn, dat zij hun gehoorzaam zijn, dat zij tot alle goed werk bereid zijn", Titus 3:1. Paulus zegt: "Alle ziel zij de machten over haar gesteld, onderworpen; want er is geen macht dan van God, en de machten die er zijn, die zijn van God geordineerd. Alzo dat die zich tegen de macht stelt, de ordinantie Gods wederstaat; en die ze wederstaan, zullen over zichzelf een oordeel halen. Want de oversten zijn niet tot een vrees den goede werken, maar den kwaden. Wilt gij nu de macht niet vrezen, doe het goede, en gij zult lof van haar hebben; want zij is Gods dienaars, u ten goede. Maar indien gij kwaad doet, zoo vrees; want zij draagt het, zwaard niet tevergeefs; want zij is Gods dienaars, een wreekster tot straf degene die kwaad doet. Daarom is het nodig onderworpen te zijn, niet alleen om der straf, maar ook om des gewetens wil; want daarom betaalt gij ook schattingen; want zij zijn dienaars van God, in ditzelve geduriglijk bezig zijnde. Zoo geeft dan een iegelijk wat gij schuldig zijt: schatting, dien gij de schatting, tol, dien gij de tol, vreze, dien gij de vreze, eer, dien gij de eer schuldig zijt", Rom. 13 :1-7.

De ontevredenheid met, en opstand tegen de machten door God verordineerd, hebben bewezen dat *dit de ure der verzoeking was*. En hoe velen zijn overrompeld als een dief en in deze strik gevangen? Indien wij overwegen dat zulken die in hoge ambten zijn en op vertrouwensposten; alle officieren in het leger en de vloot; ambtenaren van de tol en accijnzen; politieagenten; burgerlijke overheden; gerechtsdienaars; ontvangers van de belastingen en douaniers; soldaten en matrozen en alle andere dienaars, beide in en buiten de Kerk, die allen *de eed van trouw aan de koning* hebben gedaan, maar die door hun opstand tegen de koning en zijn regering, hun plicht verzaakt hebben, schuldig staan aan meened, -worden zij in de Schrift op talrijke plaatsen veroordeeld en dat zij allen opstandelingen zijn tegen de troon des hemels, omdat zij Gods wil tegenstaan. Ik leer u, in de Naam van God, dat zulken als ze blijven leven en sterven in deze geest, nooit het koninkrijk der hemelen zullen ingaan. Hoe afschuwelijk deze geest is in de ogen Gods en hoe vreselijk Hij de verbreking van een eed van trouw wreekt, kunnen wij zien in Zijn handelingen met Zedekia en zijn volk, die ook hun eed van trouw aan de koning van Babel verbraken. De koning werd gegrepen in de vlakke velden van Jericho, gevoerd tot Nebukadnezar te Ribla, zijn zonen werden geslacht voor zijn ogen en van al de vorsten van Juda, zijn eigen ogen uitgestoken en hij werd in ketenen naar Babel gebracht. En van de overige mensen die de eed gebroken hadden, wordt gezegd: "Hun dode lichamen zullen het gevogelte des hemels en het gedierte der aarde tot spijs zijn", Jer. 34 en 39. Als u meer over het ongenoegeen Gods tegen deze geest wilt zien, raadpleeg dan Mal. 3:5; Zach. 5:3, 4; Psalm 24:4.

Het is deze geest van tegenstand aan de wil van God, die nu het algemene Christelijke emancipatie streven ondersteunt. En wat moeten wij zeggen van die belijders in het Parlement, de *Vrienden der mensheid*, die veel jaren geleden met zo veel ijver arbeidden ten bate van negers en wilden, en voor hen zo'n medelijden, zo'n medegevoel, zo'n aandoening, zo'n sympathie aan de dag legden? Zij maken zich 'verdienstelijk' om een dankbetuiging te ontvangen voor het ondersteunen van een maatregel, die ons overgeeft in de handen van een wreed heer, wat iedere heilige van God tegenstaat. Want allen die de algemene Christelijke emancipatie begunstigen, ondersteunen die macht, welke eerlang zal verstrooien de hand des heiligen volks, Dan. 12:7 en de getuigen voor God en Zijn waarheid zal doden, Openbaring 11:7 en 8. Zij geven hun macht en ondersteuning

aan het Beest. Daarom, het beste wat wij kunnen zeggen van zulke belijders als dezen, is, dat zij *belijders* zijn; en dat is alles. Dit toont dat "allen het Beest zullen aanbidden, welke namen niet zijn geschreven in het boek des levens des Lams, Dat geslacht is, van de grondlegging der wereld", Openbaring 13:8. Ofschoon dezen het merkteken van het Beest niet aan hun voorhoofden hebben en hem niet openlijk belijden, noch aanbidden, hebben toch allen die de algemeen Christelijke emancipatie ondersteunen, zijn merkteken aan hun handen en dragen het getal van zijn naam, Openb.13:16-17. Wee hen allen!! Openbaring 14:9-11.

Gedenk dan hoe gij het ontvangen en gehoord hebt en bewaar het en bekeer u. Indien gij dan niet waakt zo zal Ik over u komen als een dief en gij zult niet weten op wat ure Ik over u komen zal."

God zegene de weinige wenken die gegeven zijn. Ik voeg er niet meer bij.